Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 1 marca 2018 r.

o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116);
   2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 500);
   3) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1);
   4) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);
   5) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji**.**

„1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 2:

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/565,”,

– lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę,

f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonane przez dostawę, a które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”,

– lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez

rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,”,

– dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) uprawnienia do emisji.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 7 rozporządzenia 2017/565.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2017/565.”,

d) dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu:

„5. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia 1227/2011.

6. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, który musi być wykonywany przez dostawę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt spełniający kryteria, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2017/565.

7. Produkty, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. b i d rozporządzenia 1227/2011, są instrumentami pochodnymi, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 lit. e, f lub i, chyba że są przedmiotem obrotu hurtowego na OTF i muszą być wykonywane przez dostawę.

8. Instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, są również instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są węgiel i ropa spełniające warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/565, i które muszą być wykonywane przez dostawę oraz są przedmiotem obrotu na OTF.”;

3) w art. 3:

a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne);”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ASO – oznacza to alternatywny system obrotu, przez który rozumie się prowadzony poza rynkiem regulowanym wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego;”,

c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu:

„2a) zestawianiu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w których:

a) podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego podmiotu składającego zlecenia, które zostały zestawione,

b) obie transakcje zawarte w wyniku zestawienia zleceń są dokonywane w tym samym momencie,

c) udział podmiotu zestawiającego zlecenia w transakcjach zawartych w wyniku zestawienia zleceń nie naraża go na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnych podmiotowi z tytułu każdej transakcji;

2b) handlu algorytmicznym – rozumie się przez to nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego automatycznie ustalającego indywidualne parametry zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w tym moment złożenia zlecenia, termin jego ważności, cenę lub liczbę instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy czym następuje to bez udziału człowieka lub przy ograniczonym udziale człowieka w

rozumieniu art. 18 rozporządzenia 2017/565, z zastrzeżeniem że nie stanowi handlu algorytmicznego stosowanie automatycznych systemów wykorzystywanych wyłącznie w celu przekierowywania zleceń pomiędzy systemami obrotu instrumentami finansowymi, przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji, potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;

2c) technice handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości – rozumie się przez to handel algorytmiczny, w którym:

a) są wykorzystywane systemy teleinformatyczne:

– umożliwiające skrócenie czasu przesłania zlecenia do systemu jego wykonania, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań: usługi kolokacji, korzystania z zasobów systemów teleinformatycznych podmiotu posiadającego na podstawie odpowiedniej umowy połączenie z systemem obrotu instrumentami finansowymi lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości przesyłu, oraz

– analizujące dane z rynku finansowego, w tym informacje dotyczące zleceń i transakcji zawieranych w ramach obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi oraz powodujące niezwłoczne wykorzystanie algorytmu komputerowego bez udziału człowieka, a także

b) występuje duża liczba komunikatów wysyłanych w dniu obrotu do systemu obrotu instrumentami finansowymi, dotyczących przekazania, modyfikowania, anulowania lub kwotowania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentu finansowego; przez występowanie dużej liczby takich komunikatów rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 19 rozporządzenia 2017/565;

2d) bezpośrednim dostępie elektronicznym – rozumie się przez to, z uwzględnieniem art. 20 rozporządzenia 2017/565, udostępnianie przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi własnego połączenia z tym systemem, umożliwiającego składanie zleceń mających za przedmiot instrumenty finansowe za pośrednictwem

systemu teleinformatycznego członka lub uczestnika albo bez wykorzystywania takiego systemu;

2e) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub OTF, bez prowadzenia ASO lub OTF;",

d) po pkt 4h dodaje się pkt 4i–4w w brzmieniu:

„4i) rozporządzeniu 1095/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.[3)]);

4j) rozporządzeniu 1227/2011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1);

4k) rozporządzeniu 2015/2365 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);

4l) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[4)]);

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1.

[4)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

4m) rozporządzeniu 2016/824 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/824 z dnia 25 maja 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do treści i formatu opisu funkcjonowania wielostronnych platform obrotu i zorganizowanych platform obrotu oraz powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 137 z 26.05.2016, str. 10);

4n) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.[5)]);

4o) rozporządzeniu 2017/575 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zlecenia na temat jakości wykonywania transakcji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 152);

4p) rozporządzeniu 2017/1018 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1);

4q) rozporządzeniu 2017/584 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu

---

5) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41.

do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350);

4r) rozporządzeniu 2017/588 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411);

4s) rozporządzeniu 2017/1943 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4);

4t) rozporządzeniu 2017/589 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 417);

4u) rozporządzeniu 2017/591 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/591 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania limitów pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 479);

4v) rozporządzeniu 2017/592 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/592 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 492);

4w) rozporządzeniu 2017/1946 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 32);",

e) po pkt 9 dodaje się pkt 9a–9c w brzmieniu:

„9a) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to rynek regulowany, ASO lub OTF;

9b) wielostronnym systemie – rozumie się przez to system, w ramach którego są kojarzone oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie;

9c) systemie wykonywania zlecenia – rozumie się przez to system wykonywania zleceń w rozumieniu art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;",

f) pkt 10b otrzymuje brzmienie:

„10b) OTF – oznacza to zorganizowaną platformę obrotu, przez którą rozumie się wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący rynkiem regulowanym ani ASO;",

g) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) bliskich powiązaniach – rozumie się przez to:

a) posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio:

– co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym innego podmiotu lub

– co najmniej 20% udziału w kapitale zakładowym innego podmiotu, lub

– prawa do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu, lub

b) sprawowanie nad innym podmiotem:
   – kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34 lub 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub
   – współkontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub
c) wywieranie znaczącego wpływu na inny podmiot w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;”,

h) uchyla się pkt 27,

i) pkt 28 i 28a otrzymują brzmienie:

„28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to niebędące instrumentami płatniczymi instrumenty, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/565;

28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników, oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;”,

j) po pkt 28b dodaje się pkt 28c w brzmieniu:

„28c) uprawnieniach do emisji – rozumie się przez to uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089), oraz międzynarodowe jednostki emisji, o których mowa w art. 3 pkt 26 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz

uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1, z późn. zm.[6)]);”,

k) po pkt 30b dodaje się pkt 30c w brzmieniu:

„30c) strukturyzowanych produktach finansowych – rozumie się przez to strukturyzowane produkty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 600/2014;”,

l) pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;”,

m) pkt 33b otrzymuje brzmienie:

„33b) dostawcy informacji skonsolidowanych – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadające zezwolenie Komisji na gromadzenie informacji, o których mowa w art. 6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 13, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, pochodzących z rynku regulowanego, ASO lub OTF, lub od zatwierdzonego podmiotu publikującego, konsolidację tych danych w formę elektronicznego strumienia danych bieżących, ich dalsze udostępnianie oraz podawanie do publicznej wiadomości;”,

n) po pkt 33c dodaje się pkt 33d w brzmieniu:

„33d) animatorze rynku – rozumie się przez to podmiot zobowiązany w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, do nabywania lub zbywania w ramach swojej działalności instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu wspomagania płynności danego instrumentu finansowego;”,

o) w pkt 39b:

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 15.10.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52.

terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,”,

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,”,

– lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jak klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1;”,

p) po pkt 39c dodaje się pkt 39d w brzmieniu:

„39d) uprawnionym kontrahencie – rozumie się przez to:

a) klienta profesjonalnego, o którym mowa w pkt 39b lit. a–j oraz l–m, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu,

b) klienta profesjonalnego, o którym mowa w pkt 39b lit. k, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany, na zasadach określonych w art. 71 rozporządzenia 2017/565, za uprawnionego kontrahenta, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu,

c) klienta z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;”,

q) po pkt 46 dodaje się pkt 46a i 46b w brzmieniu:

„46a) małym i średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to:

a) przedsiębiorcę o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku

w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym wskazaną kwotę wyrażoną w euro przelicza się na walutę polską przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego roku,

b) podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565;

46b) ASO MŚP – rozumie się przez to ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1;”,

r) pkt 48 otrzymuje brzmienie:

„48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2017/565;”,

s) w pkt 52 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 53–59 w brzmieniu:

„53) rynku powiązanym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi prowadzony na terytorium państwa członkowskiego, na którym przedmiotem obrotu są te same instrumenty, które są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instrumenty, których cena jest powiązana z ceną instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

54) trwałym nośniku – rozumie się przez to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów, którym te informacje służą, i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

55) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 41 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.[7)]);

56) osobie zaangażowanej – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;

57) administratorze – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011;

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106, 138 i ...

58) wskaźniku referencyjnym – rozumie się przez to wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011;

59) towarowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, a także papiery wartościowe, o których mowa w pkt 1 lit. b, odnoszące się do towarów, wskaźników lub mierników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i.”;

4) użyte w art. 3 w pkt 9, w art. 4a w ust. 3 w pkt 2, w art. 5 w ust. 1 w pkt 3, w ust. 3 w pkt 2 i w ust. 6 i 7, w art. 7 w ust. 6, w art. 25c w ust. 1, 2 i 4–6, w art. 45e w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 2 w pkt 2, w art. 48 w ust. 1 w pkt 2 i 6, w art. 55 w ust. 2, w art. 68 w ust. 1, 2 i 5, w art. 78 w ust. 11, w art. 171a w ust. 1 w pkt 5 oraz w art. 176d w różnych przypadkach wyrazy „alternatywny system obrotu” zastępuje się wyrazem „ASO”;

5) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Firma inwestycyjna dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;

6) po art. 3a dodaje się art. 3b–3d w brzmieniu:

„Art. 3b. 1. Firma inwestycyjna niespełniająca kryteriów określonych w art. 3 pkt 2e po uprzednim zawiadomieniu Komisji może dobrowolnie poddać się

wymogom mającym zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję o rezygnacji z dobrowolnego poddawania się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

3. Do firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w okresie od dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

Art. 3c. 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2e, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów.

2. Kryterium zawierania transakcji w znacznych wielkościach, o którym mowa w art. 3 pkt 2e, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza systemem obrotu instrumentami finansowymi zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej.

Art. 3d. Ilekroć w ustawie jest mowa o zleceniu nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, należy przez to rozumieć także oświadczenie woli, którego przedmiotem są instrumenty finansowe, wywołujące równoważne do takiego zlecenia skutki.”;

7) w art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest obowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych instrumentów w depozycie papierów

wartościowych. Obowiązek ten nie odnosi się do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j.”;

8) w art. 11 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na rachunku papierów wartościowych posiadacza, który wystąpił z żądaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.”;

9) w art. 13a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Klienci firm inwestycyjnych wykonujących działalność związaną z aukcjami prowadzonymi przez platformy aukcyjne mogą wnieść do Komisji skargę związaną z przestrzeganiem w związku z tą działalnością zasad postępowania określonych w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.”;

10) w art. 13b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 909/2014 oraz rozporządzenia 600/2014.”;

11) po art. 13b dodaje się art. 13c i art. 13d w brzmieniu:

„Art. 13c. Minister właściwy do spraw budżetu może organizować rynek obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

Art. 13d. 1. Minister właściwy do spraw budżetu może zlecać innym podmiotom organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

2. Rynek obrotu, o którym mowa w ust. 1, może być prowadzony jako ASO, rynek regulowany lub rynek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.

3. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie ASO lub rynku regulowanego, o którym mowa w ust. 2, zasięga opinii ministra właściwego do spraw budżetu.

4. Na żądanie ministra właściwego do spraw budżetu osoby wchodzące w skład zarządu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy lub innym o podobnym charakterze są obowiązane do udzielenia w terminie określonym w żądaniu, jednak nie krótszym niż 7 dni, pisemnych

informacji w sprawach dotyczących działalności tego podmiotu w zakresie rynku skarbowych papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw budżetu może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.”;

12) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rynkiem regulowanym w rozumieniu ustawy jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany prowadzącego w innym państwie członkowskim ASO lub OTF stosuje się odpowiednio art. 117a.”;

13) w art. 14a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;

14) w art. 16:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, przepisy wydane na

podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić OTF. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–14, art. 78c, art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.

6. Komisja, wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, może, na wniosek spółki prowadzącej rynek regulowany, wpisać spółkę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 16a ust. 1 pkt 2–4.”;

15) po art. 16 dodaje się art. 16a–16f w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

1) w dniu składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowę emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;

2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;

3) posiada zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 tego rozporządzenia, spełniają wymogi, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;

4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania przypadkom manipulacji na rynku i ujawniania takich przypadków zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków określonych w ust. 1.

3. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 1.

4. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

1) spółka złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;
2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 1 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie 3 lat od dnia wpisu do rejestru na podstawie art. 16 ust. 6 więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

6. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, oraz o wykreśleniu ASO z tego rejestru.

Art. 16b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę (outsourcing), w tym z prowadzeniem przez tę spółkę systemu obrotu instrumentami finansowymi lub platformy aukcyjnej lub z organizowaniem obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i ...).

2. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584.

3. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, innych niż wymienione w ust. 2, stosuje się:

1) przepisy art. 6 ust. 3–7 rozporządzenia 2017/584;
2) odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
3) odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d.

4. Przez funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3, rozumie się funkcje, w przypadku których błąd lub niepowodzenie w ich wykonaniu zagrażałyby w sposób istotny ciągłości wypełniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany warunków zezwolenia lub spoczywających na niej innych obowiązków wynikających z przepisów prawa lub zagrażałyby niezawodności lub ciągłości wykonywania przez spółkę działalności.

5. Nie uznaje się za funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3:

1) usług doradztwa;
2) usług niestanowiących elementu przedmiotu działalności spółki określonego w art. 21, w tym doradztwa prawnego, szkolenia pracowników, prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz ochrony osób lub mienia;
3) usług wystandaryzowanych i łatwo zastępowalnych.

6. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, innych niż określone w ust. 2 i 3, spółka sprawuje nadzór nad wykonywaniem czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, oraz dokonuje oceny jakości i prawidłowości wykonywania tych czynności w sposób adekwatny do poziomu ryzyka związanego ze zleconymi czynnościami.

7. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy spółka prowadząca rynek regulowany, przepisy ust. 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem powiązań istniejących w ramach danej grupy kapitałowej.

Art. 16c. 1. Zlecenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2017/584 wymaga zgody Komisji.

2. Wniosek o udzielenie zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie

warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584. Do wniosku dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584.

3. Decyzja o udzieleniu zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera:

1) oznaczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu spółka prowadząca rynek regulowany zleci najważniejsze funkcje operacyjne;
2) określenie najważniejszych funkcji operacyjnych, które będą zlecone;
3) termin, w ciągu którego umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, powinna być zawarta, nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zgody stała się ostateczna.

4. Komisja odmawia udzielenia zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych, w przypadku gdy:

1) z treści wniosku lub załączonego projektu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, wynika, że nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2017/584, lub
2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie zawiera elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584, albo jest niezgodny z art. 16f, lub
3) czynności zlecone byłyby wykonywane w państwie niebędącym państwem członkowskim, a przepisy tego państwa nie zapewniają Komisji skutecznego dostępu do danych związanych z działaniami zleconymi, w tym możliwości przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy zagranicznego, albo w inny sposób nadzór Komisji nad spółką prowadzącą rynek regulowany nie mógłby być sprawowany w sposób prawidłowy, lub
4) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, zawieranej z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym, w związku z zawarciem w niej postanowień, o których mowa w art. 16f ust. 2, wskazuje, że nie będzie on faktycznie wykonywał zleconych czynności.

Art. 16d. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zamiarze zlecenia wykonywania funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 16b ust. 2, usługodawcy świadczącemu tę samą usługę na rzecz innych systemów obrotu instrumentami finansowymi, co najmniej na 14 dni przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, dołączając:

1) informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584;
2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uzyskała zgodę Komisji na zlecenie wykonywania danych funkcji operacyjnych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, której przedmiotem są funkcje operacyjne, o których mowa w art. 16b ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o takim zdarzeniu.

4. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, w przypadku gdy w czasie jej obowiązywania nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 2017/584, lub wskutek zmiany tej umowy, nie spełnia ona wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

5. Nakazując zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, na podstawie ust. 4, Komisja wyznacza spółce prowadzącej rynek regulowany termin, w ciągu którego czynność ta ma być dokonana.

Art. 16e. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie oraz przeciwdziałaniem mu w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,
2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach

– wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,
2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach

– wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, spółka prowadząca rynek regulowany przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

1) sposób postępowania w zakresie wyboru przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności.

6. Spółka prowadząca rynek regulowany wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub
2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której spółka prowadząca rynek regulowany jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub
3) posiadanie odpowiedniego kapitału własnego na pokrycie tych kosztów.

Art. 16f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, które zostały mu zlecone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o ile umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, tak stanowi, oraz określa zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał te czynności. Zmiana przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego powierzenia, lub zmiana zakresu powierzanych mu czynności wymaga zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego powierzenia nie mogą stanowić istoty czynności zleconych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, a przypadku umów, o których mowa w art. 16b ust. 2 lub 3 – powodować, że którykolwiek z warunków, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności powierzonych w ramach dalszego powierzenia nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego powierzenia nie wyłącza ani nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 16e.”;

16) w art. 17:
a) w ust. 1:
– po pkt 2 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii Europejskiej mającymi zastosowanie do tego rynku, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej – również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym w art. 4–21, art. 30–32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44–58 i art. 60–64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych do przewidzianych dla rynku regulowanego.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich przekazane Komisji przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacje o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. Na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 25:

1) ust. 2a – w przypadku gdy żądanie dotyczy ASO;

2) ust. 2b – w przypadku gdy żądanie dotyczy OTF.”;

17) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę.”,

b) uchyla się ust. 2–2f;

18) po art. 18 dodaje się art. 18a i art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może czasowo zawiesić lub ograniczyć obrót instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów finansowych na tym rynku lub na rynku powiązanym, na okres nie dłuższy niż miesiąc, oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w regulaminie rynku regulowanego, w szczególności gdy jest to niezbędne do zachowania stabilności rynku, może unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia odpowiedni sposób wyznaczania parametrów zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, który uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje uczestników, oraz zapewnia uniknięcie poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji informacje o parametrach zawieszania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz informuje Komisję o istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych od dnia ich wprowadzenia.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5. W przypadku gdy spółka prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, zawiesza obrót tym instrumentem finansowym na podstawie ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Komisję. Spółka prowadząca rynek regulowany powiadamia Komisję o przywróceniu obrotu danym instrumentem finansowym.

6. W celu prawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, spółka prowadząca rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza niezbędne systemy i procedury zapewniające niezwłoczne przekazanie informacji.

Art. 18b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany przyjmuje systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/588.

2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:

1) są wyznaczane na podstawie przepisów rozporządzenia 2017/588 w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży;
2) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.”;

19) w art. 19 w ust. 1 pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5, ust. 8 i 8a ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
3) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;
4) instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;”;

20) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Działalność polegająca na prowadzeniu wielostronnego systemu może być prowadzona wyłącznie poprzez organizowanie rynku regulowanego, prowadzenie ASO lub OTF, na warunkach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem rynku prowadzonego poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o którym mowa w art. 13d.”;

21) w art. 20:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia lub wykluczenia z

obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tych instrumentów pochodnych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3a, wskazują szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.”,

c) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, sprawującego w tym państwie nadzór nad rynkiem regulowanym, informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.”,

d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub

wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także odpowiednio o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z tymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi.”,

e) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3a, 4c lub 7d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4c lub 7d, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF, informację o niezgłoszeniu takiego żądania wraz z wyjaśnieniami. Informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4c lub 7d Komisja przekazuje do publicznej wiadomości.”,

f) uchyla się ust. 5b,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem obrotu w ASO lub na OTF, podmiot prowadzący taki system, po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5, podejmuje działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądań Komisji, o których mowa w ust. 1–3a.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.”,

i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Spółka prowadząca rynek regulowany, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu na tym rynku instrument finansowy, niezwłocznie odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu na rynku regulowanym powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do

osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu bazowego instrumentu finansowego.

7b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c, 5, 7a, 7d i 7e, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.

7c. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie Komisji informację o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego.

7d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego na podstawie ust. 4b lub 7a Komisja występuje do innych spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

7e. Przepisy ust. 4c, 5, 5a, 6, 6a i 7a–7d stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym powiązanym z tym instrumentem finansowym.”;

22) w art. 21:

a) w ust. 1 wyraz „prowadzona” zastępuje się wyrazem „prowadzony”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO,

prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie upowszechniania informacji o:

1) instrumentach finansowych niebędących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę spółkę;
2) towarach giełdowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych niebędących przedmiotem obrotu towarami giełdowymi organizowanego przez tę spółkę;
3) instrumentach bazowych lub walorach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, do których mogą odnosić się prawa majątkowe.

2b. Spółka prowadząca rynek regulowany może wykonywać czynności powierzone jej przez podmioty należące do jej grupy kapitałowej, o ile:

1) pozostają one zgodne z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany albo
2) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez spółkę prowadzącą rynek regulowany i mogą być powierzone przez tę spółkę na podstawie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wysokość kapitału własnego, o której mowa w ust. 7, zwiększa się do poziomu niezbędnego do właściwego prowadzenia ASO lub OTF, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych w systemie oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony każdy z tych systemów.”;

23) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce:

1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie

działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,

2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,

3) na którą znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają taki znaczny wpływ na instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.”;

24) w art. 25:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824.

2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824. W przypadku gdy zgodnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, wniosek o udzielenie takiego zezwolenia zawiera także informacje o takich produktach w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

2c. Informacje, o których mowa w ust. 2a i 2b, przekazuje się również w postaci elektronicznej w formacie wskazanym w art. 9 rozporządzenia 2016/824.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku należy dołączyć:

1) statut spółki;
2) regulamin organizacyjny spółki;
3) regulamin rynku regulowanego;
4) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia rynku regulowanego przez najbliższe 3 lata;
5) zasady przeprowadzania badania, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/584;
6) zasady przeprowadzania oceny, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
7) zasady przeprowadzania testów zgodności, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2017/584;
8) zasady przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2017/584;
9) plan ciągłości działania, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
10) zasady i rozwiązania, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
11) zasady i warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2017/584;
12) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;
14) umowy albo projekty umów, do których stosuje się art. 6 rozporządzenia 2017/584.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy spółka zamierza również prowadzić ASO lub OTF, do wniosku należy dołączyć, na żądanie Komisji, regulamin ASO lub regulamin OTF.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wydając zezwolenie, Komisja zatwierdza statut spółki i regulamin rynku regulowanego.”;

25) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Art. 25a. 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi ASO lub OTF, warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy prowadzeniem ASO lub OTF kierują członkowie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

5. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jest uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności spółki.

6. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, struktury organizacyjnej, charakteru, zakresu i złożoności działalności prowadzonej przez spółkę może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo

2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

7. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 6, uznaje się:

1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do samodzielnego lub w porozumieniu z innymi podmiotami wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym.

8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej oraz do reprezentantów Skarbu Państwa.

9. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki, o której mowa w ust. 6, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w tym przepisie, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.

10. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawia ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzi co najmniej 3 członków rady nadzorczej spółki.

11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy:

1) rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, z uwzględnieniem niezbędnej wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości, koniecznych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany oraz z uwzględnieniem różnorodności w składzie zarządu spółki;
2) określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu spółki, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnienia funkcji;

3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu;
4) dokonywanie okresowej oceny, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań członków zarządu;
5) dokonywanie okresowej oceny, co najmniej raz w roku, wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości i poszczególnych członków zarządu oraz odpowiednie informowanie zarządu o wynikach tej oceny;
6) dokonywanie okresowego przeglądu polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń.

12. Komitet do spraw nominacji, wykonując swoje zadania, uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie spółki prowadzącej rynek regulowany nie został zdominowany przez osoby, których działania niekorzystnie wpłyną na interes spółki prowadzącej rynek regulowany.

13. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z zasobów niezbędnych do realizacji jego zadań, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

14. Przepisów ust. 11 pkt 1 i 2 nie stosuje się do członków zarządu, którzy zgodnie z postanowieniami statutu spółki prowadzącej rynek regulowany powoływani są przez inny organ spółki niż rada nadzorcza.

15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione.”;

26) w art. 25b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany ASO lub OTF, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.”;

27) po art. 25c dodaje się art. 25d w brzmieniu:

„Art. 25d. 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.

2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.”;

28) w art. 26 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, jeżeli członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować, nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub nie dają rękojmi skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.”;

29) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Komisja odmawia wydania spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia odpowiednio na prowadzenie ASO lub OTF, jeżeli:

1) wniosek nie spełnia wymagań określonych odpowiednio w art. 25 ust. 2a lub 2b;
2) dokumenty załączone do wniosku nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
3) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności objętej wnioskiem w sposób:
   a) zgodny z przepisami prawa regulującymi odpowiednio sposób prowadzenia ASO lub OTF lub
   b) niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, lub
   c) należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.”;

30) w art. 28:

a) w ust. 2 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15a–15c w brzmieniu:

„15a) zasady zawieszania lub ograniczania obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów;

15b) zasady zmiany, unieważniania lub korekty transakcji;

15c) mechanizmy umożliwiające kontrolę otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych, innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7, w szczególności umożliwiające:

a) monitorowanie otwartych pozycji członków rynku regulowanego,

b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego,

c) żądanie od członka rynku regulowanego, aby usunął lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe,

d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c,

e) w stosownych przypadkach, żądanie od członka rynku regulowanego, aby przywrócił płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może określić w regulaminie wyższe opłaty:

1) od zleceń, które są następnie anulowane;

2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany;

3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.”;

31) w art. 29c dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.”;

32) w art. 30 dodaje się ust. 9–11 w brzmieniu:

„9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu;
2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki;
3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

10. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 9, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

11. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 9, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.”;

33) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. W celu zapewnienia przestrzegania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/584 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do spółki prowadzącej rynek regulowany Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

34) w dziale II w rozdziale 2 po oddziale 1 dodaje się oddział 1a w brzmieniu:

„Oddział 1a

Limity pozycji

Art. 32b. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

1) podmiocie finansowym – rozumie się przez to podmiot, który jest:
   a) firmą inwestycyjną,

b) bankiem lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,

c) zakładem ubezpieczeń,

d) towarzystwem funduszy inwestycyjnych, funduszem inwestycyjnym otwartym, specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem inwestycyjnym zamkniętym, alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzającym ASI, spółką zarządzającą, funduszem zagranicznym, unijnym AFI lub zarządzającym z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,

e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,

f) CCP,

g) centralnym depozytem papierów wartościowych;

2) podmiocie niefinansowym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591.

2. W przypadku gdy działania CCP są podejmowane na podstawie regulaminów i procedur ustanowionych na podstawie odpowiednich przepisów prawa, w tym zgodnie z procedurą na wypadek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, CCP nie jest uznawany za podmiot finansowy.

Art. 32c. 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane

z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego. Podmiot niefinansowy składa do Komisji wniosek o uznanie pozycji w towarowych instrumentach pochodnych za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591. Pozycję zmniejszającą ryzyko związane bezpośrednio z działalnością handlową podmiotu niefinansowego określa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/591.

5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.

6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także:

1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.[8)]);
2) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest produkt rolny;
3) właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż określony w pkt 1 i 2 – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest towar inny niż określony w pkt 1 i 2.

7. Komisja, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z opinią tego Urzędu. W przypadku nieuwzględnienia opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja przekazuje mu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem i publikuje to stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

---

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9, 138, 317 i ...

8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane. W takim przypadku Komisja ustala nowy limit pozycji zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7.

9. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może, w decyzji, o której mowa w ust. 1, ustalić limity pozycji niższe od określanych zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Limity takie nie mogą zostać wprowadzone na dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może przedłużyć okres obowiązywania niższego limitu pozycji o kolejne 6 miesięcy.

10. W przypadku ustalenia przez Komisję limitów pozycji zgodnie z ust. 9 Komisja informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii tego Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tym towarowym instrumentem pochodnym jest znaczny.

12. W przypadku gdy jednolity limit pozycji ustalony przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który jest właściwy ze względu na największy wolumen obrotu towarowym instrumentem pochodnym na rynku podlegającym nadzorowi tego organu, nie zapobiega:

1) wykorzystywaniu informacji poufnej, bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnej lub manipulacji na rynku,
2) nieprawidłowościom w wycenie i rozliczaniu instrumentów, w tym nie zapobiega pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, w szczególności nie zapewnia spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego

– Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia temu organowi, z tym że w przypadku braku porozumienia między właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego a Komisją może ona skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

13. W zakresie obrotu towarowym instrumentem pochodnym spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym towarowym instrumentem pochodnym, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym towarowym instrumencie pochodnym, w szczególności przez wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.

14. W przypadku gdy limit pozycji ustalany w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o ustalonym limicie Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

15. W przypadku gdy limit pozycji ustalony w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są:

1) paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne – Komisja zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek paliw i energii;
2) produkty rolne – Komisja zawiadamia ministra właściwego do spraw rynków rolnych i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek towarów rolnych;
3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja zawiadamia właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy

produkcji, wydobycia lub obrotu takimi towarami i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek takich towarów.

Art. 32d. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 32e. 1. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku oraz bezpieczeństwa obrotu, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać podmiotowi finansowemu lub podmiotowi niefinansowemu zmniejszenie wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub
2) zakazać podmiotowi finansowemu lub podmiotowi niefinansowemu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego o zamiarze zastosowania środków, o których mowa w ust. 1, przekazując jednocześnie:

1) informacje o przyczynach zastosowania takich środków;
2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) oraz informacje o siedzibie i adresie podmiotu, wobec którego takie środki mają być zastosowane;
3) informacje o limicie, który zgodnie z art. 32c ust. 1 obowiązuje podmiot, wobec którego takie środki mają być zastosowane, oraz o rodzaju towarowego instrumentu pochodnego, którego ten limit dotyczy, i o niestosowaniu przez ten podmiot limitów pozycji na podstawie art. 8 rozporządzenia 2017/591, ze wskazaniem przyczyn ich niestosowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji.

4. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego o wprowadzeniu przez ten organ wobec określonego podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego nakazu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego, Komisja może wobec tego samego podmiotu zastosować środki, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o rodzaju wprowadzanego środka nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji o jego wprowadzeniu.

5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

6. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są:

1) paliwa lub energia – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
2) produkty rolne – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu towarami innymi niż określone w pkt 1 i 2.

Art. 32f. 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji:

1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów

pochodnych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym, uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym, uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów;

2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na żądanie Komisji, zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera transakcje poza systemem obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza systemem obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, lub pośredniczy w zawieraniu takich transakcji, firma inwestycyjna przekazuje, raz dziennie, odpowiednio Komisji lub właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego właściwemu dla systemu obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, w którym te instrumenty finansowe znajdują się w obrocie, a w przypadku gdy towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, znajdują się w obrocie w systemach obrotu instrumentami finansowymi kilku państw członkowskich – organowi nadzoru państwa członkowskiego właściwemu ze względu na największy wolumen obrotu tym instrumentem

finansowym, zestawienie pozycji w zakresie tych instrumentów finansowych lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, a także pozycji jej klientów, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 600/2014, a także w przypadku, gdy zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011 przekazanie takiego zestawienia jest wymagane.

3. Członkowie rynku regulowanego, ASO oraz OTF przekazują, co najmniej raz dziennie, firmie inwestycyjnej lub spółce prowadzącej rynek regulowany szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach w kontraktach znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę firmę inwestycyjną lub przez tę spółkę, a także o pozycjach swoich klientów.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane w podziale na:

1) firmy inwestycyjne, banki lub instytucje kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, zarządzających ASI, spółki zarządzające, fundusze zagraniczne, unijne AFI lub zarządzających z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;
3) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń oraz fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
4) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmioty prowadzące instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujące wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji – w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych;
5) inne podmioty.

5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową, a innymi pozycjami.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi.

7. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, nie dotyczą towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi, jeżeli maksymalna liczba wyemitowanych papierów wartościowych nie przekracza 2 500 000.”;

35) w art. 48:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozliczanie transakcji zawieranych w ASO lub na OTF w zakresie instrumentów finansowych;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w systemie obrotu instrumentami finansowymi;”,

c) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, ust. 2 i ust. 3 pkt 2 i 3, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 albo ust. 3 pkt 2, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 3 albo ust. 3 pkt 3.”,

e) w ust. 12 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczania płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65, lub fundusz, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt;”,

f) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, Krajowy Depozyt stawia do

dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, odpowiednio aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, lub w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt.

15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, lub ust. 3 pkt 2 i 3, na wniosek zarządu tej spółki, uchwala regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.”;

36) w art. 68a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych:

1) w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub

2) poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, których przedmiotem są instrumenty finansowe – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający.”,

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych niż wskazane w ust. 1 pkt 2 transakcji zawartych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.”,

c) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 4–4b.”;

37) w art. 68c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w ASO lub na OTF – może

organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tych systemach.

3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.”;

38) w art. 68d ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym ASO lub OTF prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tych systemach.”;

39) w art. 69 w ust. 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 5 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzeniu ASO;”,

c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzeniu OTF.”;

40) uchyla się art. 69a–69e;

41) po art. 69f dodaje się art. 69g–69i w brzmieniu:

„Art. 69g. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie ASO, może na wniosek firmy inwestycyjnej wpisać firmę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w art. 78g ust. 2 pkt 2–4.

Art. 69h. 1. Dom maklerski może świadczyć usługi pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonywać czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

2. W przypadku gdy dom maklerski wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 3a, art. 13b, art. 73 ust. 6a, art. 76, art. 82a ust. 1 i 3, art. 83a ust. 3a–3f i ust. 4–4d, art. 83b ust. 1–3 i 7–17 oraz art. 83c–83j stosuje się odpowiednio, z tym że do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja nie utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienia ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienia kosztów likwidacji lokaty przed terminem, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 83h ust. 5 pkt 2–4, przepisów art. 83h ust. 1–4 nie stosuje się.

Art. 69i. W przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną usług w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e, przepisy art. 73 ust. 4–5e i 5g–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

42) w art. 70:

a) w ust. 1:

– pkt 3–5 otrzymują brzmienie:

„3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami lub podlega zasadom etyki zawodowej i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;

4) podmiotów, które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:

a) funkcji animatora rynku lub

b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub ASO, lub w ramach bezpośredniego dostępu elektronicznego, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591, zawierających wskutek tych czynności transakcje, co do których, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591, uznano, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tych podmiotów lub grupy, do której należą te podmioty, lub

c) stosowania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub

d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń;

5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki pieniężne pochodzące z tego długu, banku państwowego w zakresie, w jakim działa na zlecenie tych organów, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem innych niż bank państwowy podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot działalności obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w innych podmiotach;

5b) Europejskiego Mechanizmu Stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez co najmniej dwa państwa członkowskie, których celem jest uruchamianie wsparcia finansowego lub świadczenia pomocy finansowej na rzecz swoich członków znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej lub w stosunku do których istnieje zagrożenie wystąpienia takiej sytuacji;”,

– pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) podmiotów:

a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem

podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów, lub

b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 i 4–9, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności

– jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że charakter przedmiotu działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 1f;

11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile działalność ta jest regulowana przepisami, i świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;”,

– uchyla się pkt 12 i 13,

– w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15–17 w brzmieniu:

„15) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmiotów prowadzących instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujących spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:

a) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, lub

b) wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;

16) operatorów systemu przesyłowego, o których mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujących w celu wykonywania zadań operatora czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, mające za przedmiot towarowe instrumenty pochodne, oraz podmiotów, które w tym zakresie wykonują czynności w celu realizacji powierzonej przez operatorów całości lub części takich zadań, chyba że czynności te są wykonywane w ramach operacji na rynku wtórnym, w tym na platformie obrotu finansowymi prawami przesyłowymi;

17) centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane w przepisach rozporządzenia 909/2014, z uwzględnieniem art. 73 tego rozporządzenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1j w brzmieniu:

„1a. Przez wykonywanie czynności w sposób incydentalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia 2017/565.

1b. Przez wykonywanie wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3, o których mowa w ust. 1 pkt 10 lit. a, rozumie się również wykonanie zlecenia w ramach transakcji pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej.

1c. Podmioty wykonujące zlecenia na podstawie ust. 1 pkt 10 lit. b, na rzecz klientów lub dostawców, o których mowa w tym przepisie, mogą przy wykonywaniu tych zleceń zawierać transakcje na własny rachunek.

1d. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 10, dokonywane w ramach wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, uznaje się za objęte zakresem tego wyłączenia.

1e. Przez charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w rozporządzeniu 2017/592.

1f. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia.

1g. W przypadku niestwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym był obowiązany poinformować Komisję zgodnie z ust. 1f, albo zaprzestaje w tym terminie wykonywania czynności objętych takim wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej czynności objęte wyłączeniem mogą być wykonywane bez zezwolenia do dnia, w którym decyzja w przedmiocie złożonego wniosku stała się ostateczna.

1h. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów, albo pozostające z tymi podmiotami w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności.

1i. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6-8 i 17, mogą korzystać również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, również jeżeli wykonują czynności określone w ust. 1 pkt 4 lit. a-d.

1j. Wyjątki określone w ust. 1 pkt 4, 10 i 15 mogą być stosowane łącznie.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy

art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2, 5j–5o i 6a, art. 73a–73d, art. 74b–76a, art. 79–81a, art. 81c, art. 81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a–83j, art. 86 ust. 2 i art. 90 oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;

43) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Przez oferowanie instrumentów finansowych rozumie się podejmowanie na rzecz emitenta papierów wartościowych, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego instrument finansowy czynności prowadzących do nabycia przez inne podmioty instrumentów finansowych, przez:

1) prezentowanie, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów lub
2) pośredniczenie w zbywaniu instrumentów finansowych nabywanych przez podmioty w wyniku prezentowania informacji, o których mowa w pkt 1, lub
3) prezentowanie indywidualnie oznaczonym adresatom, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego informacji, w celu:
   a) promowania, bezpośrednio lub pośrednio, nabycia instrumentów finansowych lub
   b) zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia instrumentów finansowych.”;

44) w art. 73:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu przez firmę inwestycyjną na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze

zleceniodawcą lub na przyjmowaniu zapisów na emitowane lub wystawiane przez tę firmę inwestycyjną instrumenty finansowe.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–2d do:”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3 oraz art. 729–733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z zastrzeżeniem ust. 5e i 5g.”,

e) uchyla się ust. 5f,

f) po ust. 5h dodaje się ust. 5i–5q w brzmieniu:

„5i. Firma inwestycyjna może wykorzystywać środki pieniężne powierzone przez klienta i należące do niego instrumenty finansowe, w przypadku gdy w celu wykonania zlecenia tego klienta jest niezbędne ustanowienie przez firmę inwestycyjną odpowiedniego zabezpieczenia.

5j. Firma inwestycyjna nie może ustanawiać zabezpieczeń na instrumentach finansowych ani środkach pieniężnych klienta, ani w jakikolwiek inny sposób umożliwiać osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klienta w celu dochodzenia lub zaspokojenia roszczeń niemających związku ze świadczeniem usług na rzecz klienta ani z innymi zobowiązaniami klienta, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ustanowienie jest wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie innym niż państwo członkowskie, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klienta.

5k. Firma inwestycyjna jest obowiązana do wdrożenia odpowiednich rozwiązań organizacyjnych, które zapewnią ograniczenie do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia liczby lub wartości instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta, albo utraty lub ograniczenia praw związanych z takimi instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi, na skutek niewłaściwego wykorzystania tych instrumentów finansowych lub środków pieniężnych, nieprawidłowości w prowadzeniu rachunków lub rejestrów, nierzetelnego prowadzenia działalności, zaniedbania lub oszustwa.

5l. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientem detalicznym umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1

pkt 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891), których przedmiotem są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów, w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych lub potencjalnych zobowiązań klientów.

5m. Środki pieniężne klientów zdeponowane przez firmę inwestycyjną w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej co firma inwestycyjna nie mogą łącznie przekraczać 20% wszystkich środków pieniężnych klientów.

5n. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 5m, nie stosuje się, w przypadku gdy firma inwestycyjna jest w stanie wykazać, że jest ono nieproporcjonalne ze względu na niskie saldo przechowywanych przez firmę inwestycyjną środków pieniężnych klientów lub na charakter, skalę i złożoność jej działalności oraz bezpieczeństwo zdeponowanych w podmiotach, o których mowa w ust. 5m, środków pieniężnych klientów.

5o. Firma inwestycyjna dokonuje okresowego przeglądu zasadności odstąpienia od stosowania ograniczenia, o którym mowa w ust. 5m, oraz informuje Komisję o wynikach tego przeglądu i podjętej na jego podstawie decyzji w zakresie stosowania tego ograniczenia.

5p. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta innemu podmiotowi, o ile podmiot ten zapewnia bezpieczeństwo przechowywanych instrumentów finansowych i środków pieniężnych.

5q. Firma inwestycyjna zapewnia, z uwzględnieniem przepisów o tajemnicy zawodowej, łatwy dostęp do informacji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów:

1) Komisji oraz pracownikom Urzędu Komisji;
2) syndykowi ustanowionemu w postępowaniu upadłościowym lub zarządcy ustanowionemu w postępowaniu restrukturyzacyjnym;
3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”;

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana, zgodnie z art. 67–69 rozporządzenia 2017/565, stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie zleceń klientów w stosunku do

zleceń innych klientów oraz do zleceń własnych firmy inwestycyjnej, obejmujące zapewnienie możliwości wykonywania zleceń zgodnie z czasem ich przyjmowania.

6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku. Wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565.

6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387), pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.”;

45) po art. 73 dodaje się art. 73a–73d w brzmieniu:

„Art. 73a. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana do podjęcia wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy klient określił szczegółowe warunki, na jakich zlecenie ma zostać wykonane.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonywania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie inwestycyjnej za wykonanie zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie.

4. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, z uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego oraz kosztów związanych z wykonaniem transakcji, obejmujących wydatki, jakie klient poniósłby w związku z wykonaniem zlecenia, w szczególności opłaty transakcyjne, opłaty z tytułu rozliczenia i rozrachunku transakcji, oraz koszty ponoszone na rzecz podmiotów trzecich uczestniczących w wykonaniu zlecenia.

5. W związku z kierowaniem zleceń do systemu obrotu instrumentami finansowymi lub innych systemów wykonywania zlecenia firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałyby jej obowiązki związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.

6. W odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać nieodpłatnie do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie. W odniesieniu do każdego instrumentu finansowego raport obejmuje informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji.

7. Przepis ust. 6 stosuje się również do systemów wykonywania zlecenia w zakresie instrumentów finansowych innych niż podlegające obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, jeżeli są przedmiotem obrotu w tym systemie.

8. Podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 6 i 7, następuje z uwzględnieniem art. 3 rozporządzenia 2017/575.

9. Firma inwestycyjna jest obowiązana informować klienta o systemie wykonywania zlecenia, w którym jego zlecenie zostało wykonane.

Art. 73b. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana ustanowić i wdrożyć rozwiązania w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73a ust. 1, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń.

2. Polityka wykonywania zleceń w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych obejmuje informacje o systemach wykonywania zlecenia wykorzystywanych przez firmę inwestycyjną oraz kryteria brane przez nią pod uwagę przy dokonywaniu wyboru tego systemu. W polityce wykonywania zleceń firma inwestycyjna wskazuje co najmniej systemy wykonywania zlecenia, które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla klienta.

3. Przed zawarciem umowy o świadczenie usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna przekazuje, zgodnie z art. 66 rozporządzenia 2017/565, klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące polityki wykonywania zleceń. Informacje te w sposób odpowiednio szczegółowy, wyraźny i przystępny wyjaśniają klientowi, jak zlecenia będą wykonywane przez firmę inwestycyjną. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi firma inwestycyjna uzyskuje zgodę klienta na stosowanie wobec niego przyjętej przez nią polityki wykonywania zleceń.

4. W przypadku gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwości wykonywania zleceń poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, firma inwestycyjna uzyskuje uprzednią, wyraźną zgodę klienta na wykonanie jego zlecenia poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Zgoda klienta może mieć charakter ogólny lub dotyczyć poszczególnych transakcji.

Art. 73c. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych sporządza i podaje do publicznej wiadomości, w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych, coroczny raport zawierający wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zlecenia, ustalonych przy uwzględnieniu wolumenu obrotu zrealizowanego przez firmę w

danym systemie wykonywania zlecenia w okresie, za który jest sporządzany raport, oraz informację o jakości wykonanych zleceń.

2. Podanie przez firmę inwestycyjną do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia 2017/575.

Art. 73d. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych monitoruje skuteczność wdrożonych rozwiązań dotyczących wykonywania zleceń i stosowanej polityki wykonywania zleceń.

2. Firma inwestycyjna informuje klienta o istotnej zmianie w sposobie wykonywania zleceń oraz w polityce wykonywania zleceń.

3. Firma inwestycyjna, na żądanie klienta, jest obowiązana wykazać klientowi, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną przez nią polityką wykonywania zleceń.

4. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1–3, następuje z uwzględnieniem art. 67 rozporządzenia 2017/565.”;

46) uchyla się art. 74 i art. 74a;

47) w art. 74b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych polega na zobowiązaniu się firmy inwestycyjnej do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez:

1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w tym do emitenta instrumentu finansowego, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego taki instrument, w celu ich wykonania lub

2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.”,

b) uchyla się ust. 2;

48) po art. 74c dodaje się art. 74d–74h w brzmieniu:

„Art. 74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo na wykonywaniu innych czynności wywołujących

równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora rynku lub w celu wykonania zlecenia klienta.

Art. 74e. 1. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu:

1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym;
2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń;
3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi;
4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności.

2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania, w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1.

3. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego stosuje warunki organizacyjne, o których mowa w art. 1–18 rozporządzenia 2017/589.

4. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego ta firma jest członkiem lub uczestnikiem, o wykorzystywaniu handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności oraz o zaprzestaniu wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności.

5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności oraz potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–3. Firma

inwestycyjna niezwłocznie informuje Komisję o zmianie modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności.

6. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1–3.

7. W przypadku gdy firma inwestycyjna w prowadzonej działalności wykorzystuje technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również chronologiczną rejestrację wysłanych przez nią zleceń, wraz z ich parametrami i odniesieniem do notowań instrumentów finansowych z systemów obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem okoliczności ich wykonania, modyfikacji, odrzucenia lub anulowania. Firma inwestycyjna przechowuje zlecenia przez okres i w sposób określone w art. 28 rozporządzenia 2017/589.

Art. 74f. 1. W przypadku wykonywania przez firmę inwestycyjną czynności animatora rynku z wykorzystaniem handlu algorytmicznego firma inwestycyjna:

1) uwzględnia płynność, skalę i specyfikę danego systemu obrotu instrumentami finansowymi oraz właściwości danego instrumentu finansowego będącego przedmiotem czynności animatora rynku;
2) regularnie zapewnia płynność instrumentowi finansowemu w sposób, jakiego można racjonalnie oczekiwać;
3) zawiera z podmiotem prowadzącym system obrotu instrumentami finansowymi, w formie pisemnej, umowę, której przedmiotem jest co najmniej określenie sposobu wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 2;
4) opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne i skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie wykonania obowiązków określonych w umowie, o której mowa w pkt 3.

2. Działalność firmy inwestycyjnej polegająca na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, poprzez stałe składanie z wykorzystaniem handlu algorytmicznego rynkowych zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w ramach uczestnictwa lub członkostwa w jednym lub kilku systemach obrotu instrumentami finansowymi, w sposób skutkujący wspomaganiem płynności danego instrumentu finansowego (strategia animatora rynku), może być wykonywana po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. W celu zapewnienia płynności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, firma inwestycyjna wykonuje czynności animatora rynku w sposób ciągły, przez określoną liczbę godzin, w ramach notowań instrumentu finansowego prowadzonych przez system obrotu instrumentami finansowymi.

Art. 74g. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, umożliwić swojemu klientowi skorzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego w celu składania przez niego zleceń nabycia lub zbycia instrumentu finansowego i zawierania transakcji wskutek takich zleceń.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa prawa i obowiązki klienta oraz firmy inwestycyjnej w związku z umożliwieniem dostępu, w tym gwarantujące prawo firmy inwestycyjnej do monitorowania zleceń i transakcji klienta w celu przeciwdziałania przez firmę inwestycyjną naruszeniom przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi dokonywanym wskutek zleceń składanych przez klienta lub transakcji zawartych wskutek takich zleceń, oraz w celu ujawniania przypadków takich naruszeń.

3. Firma inwestycyjna jest odpowiedzialna za naruszenia i szkody powstałe wskutek składania przez klienta, któremu umożliwiła korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego, zleceń w ramach korzystania z takiego dostępu oraz za szkody powstałe wskutek transakcji zawartych w wyniku takich zleceń, jeżeli takie zlecenia lub takie transakcje zostały złożone lub zawarte niezgodnie z przepisami prawa lub regulacjami systemu obrotu instrumentami finansowymi. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania umowy nie można wyłączyć ani ograniczyć.

4. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów.

5. Rozwiązania, o których mowa w ust. 4, zapewniają:

1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu;
2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia

i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej.

6. Firma inwestycyjna umożliwiająca swoim klientom korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego stosuje szczegółowe warunki organizacyjne określone w art. 19–23 rozporządzenia 2017/589.

7. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego ta firma jest członkiem lub uczestnikiem, o umożliwianiu klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego.

8. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących bezpośredniego dostępu elektronicznego, z którego korzystanie umożliwia klientom, oraz informacji potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4–6.

9. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z umożliwianiem klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4–6.

Art. 74h. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej z innym podmiotem, zobowiązać się, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez ten inny podmiot. Umowa określa prawa i obowiązki tego innego podmiotu oraz firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z rozliczenia takich transakcji.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przez podmiot, z którym zawarła umowę, o której mowa w ust. 1, obowiązków związanych z rozliczeniem, w szczególności obejmujące określenie warunków, które jest obowiązany spełnić taki inny podmiot, ograniczających ryzyko firmy inwestycyjnej i podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji związane z nierozliczeniem transakcji.

3. Firma inwestycyjna, która zgodnie z ust. 1 zobowiązała się do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez

inny podmiot, stosuje rozwiązania określone w art. 24–27 rozporządzenia 2017/589.”;

49) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, polega na podejmowaniu i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez klienta do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.”,

b) uchyla się ust. 2;

50) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. 1. Doradztwo inwestycyjne polega na przygotowywaniu, z inicjatywy firmy inwestycyjnej albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta rekomendacji, dotyczącej nabycia lub zbycia jednego instrumentu finansowego lub większej ich liczby, albo dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od wykonania takiej czynności.

2. Firma inwestycyjna może świadczyć usługę doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny lub niezależny.”;

51) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Umowy o świadczenie usług, o których mowa w art. 72, art. 73, art. 74b oraz art. 75, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565 są nieważne.”;

52) w art. 78:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów:

1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu;

2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń;

3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów.

1b. Dostęp do każdego z systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, posiada co najmniej trzech członków, uczestników lub klientów, wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji odpowiednio ze wszystkimi pozostałymi członkami, uczestnikami lub klientami, w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.

1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje:

1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmy inwestycyjnej lub jej właścicieli a obowiązkiem zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF;

2) negatywne skutki, jakie w związku z konfliktami interesów, o których mowa w pkt 1, mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów.

1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c.

1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w ASO albo na OTF lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym ASO lub na tym OTF lub wstrzymuje

rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.”,

d) ust. 3b i 4 otrzymują brzmienie:

„3b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów.

4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4f w brzmieniu:

„4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu, w przypadku gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.

4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub

wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tego instrumentu pochodnego.

4c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu w tym systemie instrument finansowy, odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia bazowego instrumentu finansowego.

4d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu w ASO lub na OTF na podstawie ust. 4a lub 4c Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, innych podmiotów prowadzących ASO, innych podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4e. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego sprawującego w tym państwie nadzór nad ASO lub OTF informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami

pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4f. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 3, 4, 4b i 4d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4e, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF informację o niezgłoszeniu żądania wraz z wyjaśnieniami. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4e.”,

f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W żądaniach, o których mowa w ust. 2, 3, 4, 4b, 4d i 4e, wskazuje się szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2 i 4e.”,

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Przepisy ust. 4a–4f i 6 stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym powiązanym z tym instrumentem finansowym.

6b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c–4e i 6a, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.”,

h) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Firma inwestycyjna prowadząca ASO zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie.”,

i) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 7 lub 12, polega na zawarciu umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, umowa może być zawarta z tym podmiotem, o ile podmiot ten:”,

j) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. Firma inwestycyjna prowadząca OTF zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w systemie.

13. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje członków, uczestników lub klientów o ich obowiązkach w zakresie rozrachunku transakcji.

14. Firma inwestycyjna upewnia się, czy istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających członkom, uczestnikom lub klientom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter członków, uczestników lub klientów, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu w ASO lub na OTF, a w przypadku braku dostępu – zapewnia członkom, uczestnikom ASO lub klientom OTF dostęp do tych informacji.”;

53) uchyla się art. 78a;

54) po art. 78a dodaje się art. 78b–78i w brzmieniu:

„Art. 78b. 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO ustanawia zasady zawierania transakcji w tym systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób nieuznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji w ASO nie mogą przewidywać zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w tym systemie lub zestawiania zleceń.

3. Do transakcji zawieranych w ASO pomiędzy jego członkami oraz do umowy o korzystanie z tego systemu między firmą inwestycyjną prowadzącą ASO a członkiem ASO przepisów art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a ust. 1–5, art. 73b–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h nie stosuje się.

Art. 78c. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF ustanawia zasady zawierania transakcji w tym systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób uznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji na OTF nie mogą przewidywać zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w tym systemie albo środków finansowych jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.

3. Wykonywanie zleceń na OTF może polegać na zestawianiu zleceń, pod warunkiem uzyskania zgody klienta. W takim przypadku firma inwestycyjna ustanawia skuteczne mechanizmy zapobiegające naruszeniu warunków zestawiania zleceń.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez:

1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego – przez jednego z członków federacji;
2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych;
3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami;
4) Europejski Bank Inwestycyjny.

5. Przez płynny rynek, o którym mowa w ust. 4, rozumie się rynek, na którym przedmiotem obrotu jest instrument finansowy lub klasa instrumentów finansowych, na potrzeby których jest oceniana płynność rynku, oraz stale istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji mających za przedmiot ten instrument finansowy lub tę klasę instrumentów finansowych. Ocenę istnienia na rynku kupujących i sprzedających gotowych do zawierania transakcji przeprowadza się – z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku, na którym przedmiotem obrotu

jest dany instrument finansowy lub dana klasa instrumentów finansowych – na podstawie:

1) średniej częstotliwości i wielkości transakcji, z uwzględnieniem szerokiego zakresu warunków rynkowych oraz charakteru i terminu zapadalności instrumentów finansowych w ramach danej klasy instrumentów finansowych;
2) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi;
3) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna.

6. Firma inwestycyjna nie może zestawiać zleceń w ramach OTF w zakresie instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, które ogłoszono jako podlegające obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia 648/2012.

7. Przedmiotem obrotu na OTF nie mogą być wyłącznie produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.

Art. 78d. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF, z zastrzeżeniem art. 78e ust. 2, może zestawić dwa lub więcej dostępnych w danym czasie zleceń, stając się odpowiednio drugą stroną transakcji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych będących przedmiotem tych zleceń.

2. Zestawione zlecenia muszą być przeciwstawne oraz podlegać jednoczesnemu wykonaniu.

3. Jeżeli przedmiot zlecenia jest podzielny, a podmiot składający zlecenie nie zastrzegł inaczej, zlecenie może być zestawione w części.

4. W przypadku wycofania zlecenia objętego zestawieniem firma inwestycyjna zastępuje wycofane zlecenie innymi dostępnymi w danym czasie zleceniami. W przypadku braku takich zleceń wykonanie pozostałych zestawionych zleceń następuje proporcjonalnie, chyba że byłoby to niezgodne z zastrzeżeniem, o którym mowa w ust. 3.

5. Od transakcji zawartej w sposób, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna nie może pobierać świadczeń innych niż prowizja, opłata lub wynagrodzenie, których wysokość i sposób pobierania określa się w zasadach wykonywania zleceń na OTF.

Art. 78e. 1. Firma inwestycyjna nie może jednocześnie prowadzić OTF oraz wykonywać czynności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje.

2. Firma inwestycyjna prowadząca OTF nie może zezwalać na łączenie zleceń będących na OTF ze zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub zleceniami innego OTF.

3. Udział w OTF animatora rynku jest dopuszczalny pod warunkiem braku bliskich powiązań z firmą inwestycyjną prowadzącą OTF.

Art. 78f. 1. Wykonywanie zleceń na OTF w sposób uznaniowy ma miejsce wyłącznie, w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadząca OTF podejmuje działania polegające na:

1) decydowaniu o umieszczeniu albo wycofaniu zlecenia z OTF lub
2) powstrzymaniu się od skojarzenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.

2. W przypadku gdy w ramach OTF mają zostać skojarzone zlecenia dwóch lub więcej klientów, firma inwestycyjna prowadząca OTF wykonuje zlecenia w sposób uznaniowy, jeżeli ustala, czy i kiedy skojarzyć zlecenia dwóch lub większej liczby klientów oraz w jakiej wielkości.

3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu skojarzenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji.

4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 5i i 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 oraz art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.

Art. 78g. 1. Komisja prowadzi rejestr ASO MŚP.

2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli:

1) w dniu składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;
2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;
3) posiada zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa

w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 596/2014, spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;

4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania przypadkom manipulacji na rynku i ujawniania takich przypadków zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2.

4. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

1) firma złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;

2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione, przy czym ocena spełniania warunku określonego w ust. 2 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

6. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie 3 lat od dnia wpisu do tego rejestru na podstawie art. 69g więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz o jego wykreśleniu z tego rejestru.

Art. 78h. 1. Przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi stosuje mechanizmy zapewniające zabezpieczenie i uwierzytelnienie środków przesyłu informacji, minimalizujące ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiegające wyciekowi informacji.

2. Podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi posiada systemy zapasowe zapewniające możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

Art. 78i. 1. Instrumenty finansowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP lub do ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP lub innego ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, emitent podlega obowiązkom związanym ze stosowaniem ładu korporacyjnego i obowiązkom informacyjnym obowiązującym w:

1) ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do tego ASO;
2) ASO MŚP – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do ASO MŚP.”;

55) w art. 79:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów usług maklerskich, w tym informowania o zakresie usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną lub o instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów, w zakresie wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w

odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym informowania o wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynnościach odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub o lokatach strukturyzowanych będących przedmiotem tych czynności;

1b) pozyskiwania posiadaczy lub potencjalnych posiadaczy lokaty strukturyzowanej, w tym informowania o charakterze i zakresie pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1;”,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) związane z zawieraniem:

a) umów o świadczenie usług maklerskich,

b) umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub umów pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1,

c) umów lokaty strukturyzowanej wskutek pośrednictwa firmy inwestycyjnej;

3) umożliwiające realizację umów:

a) o świadczenie usług maklerskich, w szczególności polegające na przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, odbieraniu innych oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej, udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych ze świadczonymi na jego rzecz usługami maklerskimi,

b) pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, oraz umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym polegających na przyjmowaniu oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej oraz udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych z realizowanymi umowami.”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a oraz ust. 2c mogą być wykonywane wyłącznie przez firmę inwestycyjną lub agenta firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2b.”,

d) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być również wykonywane czynności pośrednictwa w zakresie przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, w tym przyjmowanie oświadczenia woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydawanie składającemu zapis potwierdzenia złożenia zapisu.”,

e) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta oraz posiadacza lub potencjalnego posiadacza lokaty strukturyzowanej o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony.”,

f) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.”,

g) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru, o którym mowa w ust. 8.”,

h) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli narusza on przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, w szczególności przepisy regulujące wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 2c;”;

56) w art. 81:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.”,

– w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) opinię firmy inwestycyjnej, że doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez dany podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jest uznawane za posiadanie przez nią lub przez osoby kierujące jej działalnością doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. h, oraz posiadanie przez tę osobę lub jednostkę struktury organizacyjnej, gwarantujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja odmawia również dokonania wpisu do rejestru osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja odmawia dokonania wpisu do rejestru także wtedy, gdy doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez ten podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu

nie gwarantują wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.”,

d) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoczęciu przez agenta firmy inwestycyjnej wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, w terminie 3 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności;”;

57) art. 81a otrzymuje brzmienie:

„Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565 (outsourcing).

2. W przypadku gdy powierzenie dotyczy podstawowych lub istotnych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 30 rozporządzenia 2017/565, stosuje się przepisy art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia.

3. W przypadku zlecenia przez firmę inwestycyjną prowadzącą ASO lub OTF wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego:

1) stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584;

2) nie stosuje się przepisu art. 81d;

3) stosuje się odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d ust. 1 i 2;

4) stosuje się odpowiednio przepis art. 16d ust. 3, z tym że firma inwestycyjna dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej zlecenia wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego.”;

58) uchyla się art. 81b;

59) art. 81c i art. 81d otrzymują brzmienie:

„Art. 81c. 1. Firma inwestycyjna uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą,

monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie oraz przeciwdziałaniem mu w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, firma inwestycyjna zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, firma inwestycyjna przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

1) sposób postępowania w zakresie wyboru przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń klientów lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności.

6. Firma inwestycyjna wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 81a ust. 2, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub

2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której firma inwestycyjna będzie uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub

3) posiadanie odpowiednich funduszy własnych na pokrycie tych kosztów.

Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, dołączając projekt umowy.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia takiego zdarzenia.”;

60) uchyla się art. 81e;

61) art. 81f otrzymuje brzmienie:

„Art. 81f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, które zostały mu zlecone przez firmę inwestycyjną, o ile firma inwestycyjna wyrazi pisemną zgodę. Pisemna zgoda firmy inwestycyjnej powinna określać zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał te czynności.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego powierzenia nie mogą stanowić istoty czynności zleconych przez firmę inwestycyjną, a w przypadku umów, o których mowa w art. 81a ust. 2 – powodować, że którykolwiek z warunków przewidzianych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2017/565 nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności powierzonych w ramach dalszego powierzenia nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego powierzenia nie wyłącza ani nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 81c ust. 2–4.”;

62) uchyla się art. 81g;

63) w art. 82:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:

1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943;

2) oświadczenia członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.[9)]) lub przepisów rozporządzenia 575/2013;

3) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;

[9)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1.

4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

5) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;

6) w przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – wskazanie osób, które będą sprawowały funkcje, o których mowa w art. 102a ust. 1, oraz informacje i oświadczenia wymienione w art. 102a ust. 2.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 1–3,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową;”,

– uchyla się pkt 4a,

– pkt 4c otrzymuje brzmienie:

„4c) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować ASO lub OTF;”,

– uchyla się pkt 5–7,

– uchyla się pkt 9 i 10,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta

zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

d) uchyla się ust. 3 i 3a,

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub na zgromadzeniu wspólników na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów Komisja może żądać przedstawienia innych niż określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943 danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do wspólników, komplementariuszy lub partnerów odpowiednio spółki jawnej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej lub partnerskiej, będącej wnioskodawcą, uprawnionych do prowadzenia spraw tej spółki lub do jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,

f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W celu ustalenia, czy wnioskodawca, którego wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, zapewni zgodność działalności z wymogami określonymi w przepisach rozporządzenia 1031/2010, poza informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę na podstawie ust. 1 pkt 5 Komisja może żądać od wnioskodawcy przedstawienia innych informacji i dokumentów.”;

64) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach maklerskich oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;

2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.

2. Zatrudnianie przez firmę inwestycyjną, na podstawie umowy o pracę, osób posiadających tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych uważa się za spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Firma inwestycyjna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”;

65) w art. 83 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6, 8 i 9 oraz ust. 4 pkt 1;”,

b) uchyla się pkt 3;

66) w art. 83a:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w firmie inwestycyjnej.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu:

„3a. Ustanowiony w firmie inwestycyjnej system wynagradzania osób świadczących pracę na jej rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług maklerskich, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 83c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.

3b. Firma inwestycyjna jest obowiązana utrzymywać organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jej rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług maklerskich oraz

2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.

3c. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług maklerskich. W przypadku świadczenia usług maklerskich dla klientów detalicznych firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług maklerskich.

3d. W przypadku gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług maklerskich w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3c, nie stosuje się.

3e. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1, 3b i 3c, firma inwestycyjna uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności.

3f. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług maklerskich i instrumentów finansowych będących jej przedmiotem, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów, oraz akceptowanego przez klientów lub potencjalnych klientów poziomu ryzyka.

3g. Firma inwestycyjna monitoruje i regularnie ocenia:

1) adekwatność celów strategicznych firmy inwestycyjnej przyjętych w świadczeniu usług maklerskich oraz
2) adekwatność i skuteczność wdrożonych rozwiązań, regulacji i polityk w organizacji przedsiębiorstwa.”,

d) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Firma inwestycyjna jest obowiązana, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565:

1) rejestrować, przechowywać i archiwizować dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi;
2) sporządzać na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.

4a. Z zastrzeżeniem art. 73 i art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4,

wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.”,

e) po ust. 4a dodaje się ust. 4b–4d w brzmieniu:

„4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmy inwestycyjnej oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w firmie inwestycyjnej, takie prywatne urządzenia.

4c. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych oraz zapisywaniu korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Firma inwestycyjna nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformowała klienta lub potencjalnego klienta o nagrywaniu rozmów oraz zapisywaniu korespondencji.

4d. Firma inwestycyjna podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w firmie inwestycyjnej rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych do używania przez tę firmę prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać tej korespondencji.”,

f) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Firma inwestycyjna zarządza ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.

6. Do domu maklerskiego będącego firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.”;

67) po art. 83a dodaje się art. 83b–83j w brzmieniu:

„Art. 83b. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług maklerskich firma inwestycyjna uwzględnia zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności firmy inwestycyjnej oraz jej agentów z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług maklerskich oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane.

3. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem art. 22, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.

4. Firma inwestycyjna podejmuje działania określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną. W przypadku określonym w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2017/565 firma inwestycyjna ustanawia komórkę zarządzania ryzykiem wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie, oraz inne obowiązki wynikające z odrębnych przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem.

5. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i utrzymuje system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w ramach którego monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich

nieprawidłowości. W przypadku, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2017/565, firma inwestycyjna ustanawia komórkę audytu wewnętrznego wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie.

6. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i utrzymuje system kontroli wewnętrznej, w tym służący realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/565.

7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.

8. Firma inwestycyjna, która emituje lub wystawia instrument finansowy, lub udziela innym podmiotom, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 3, porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo w inny sposób umożliwia nabycie lub objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

12. Rozwiązania, o których mowa w ust. 8, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 3a ust. 4;
2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym nabywaniem lub obejmowaniem instrumentu finansowego przez grupę docelową, w celu dokonania oceny, czy instrument finansowy byłby odpowiedni dla tej grupy docelowej;
3) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie albo w inny sposób umożliwianie nabycia lub objęcia instrumentu finansowego będzie wykonywane przez firmę inwestycyjną zarówno samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej;
4) sprawdzenie przed wyemitowaniem lub wystawieniem instrumentu finansowego, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej;
5) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego;
2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy docelowej;
3) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

14. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech wystawionego lub wyemitowanego instrumentu finansowego, grupy docelowej lub strategii dystrybucji tego instrumentu firma inwestycyjna jest obowiązana dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 8 i 12 stosuje się odpowiednio.

15. W przypadku gdy strategia dystrybucji instrumentu finansowego przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące instrumentu finansowego, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tego instrumentu finansowego.

16. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo umożliwia w inny sposób nabycie lub objęcie instrumentu finansowego, uzyskuje od podmiotu emitującego lub wystawiającego instrument finansowy informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 12 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej.

17. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo umożliwia w inny sposób nabycie lub objęcie instrumentu finansowego, nie jest obowiązana do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określiła grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z emitowaniem lub wystawianiem instrumentu finansowego.

Art. 83c. 1. Firma inwestycyjna, prowadząc działalność maklerską, jest obowiązana działać w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W przypadku firmy inwestycyjnej świadczącej usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 4, obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klientów jest wykonywany z uwzględnieniem art. 65 rozporządzenia 2017/565.

2. Informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, powinny być rzetelne oraz nie mogą budzić wątpliwości ani wprowadzać w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Uznaje się, że upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest

zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.

3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja, lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter danej usługi maklerskiej lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz ryzyko związane z nimi, a także podjąć świadomą decyzję inwestycyjną.

4. Firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące:

1) tej firmy oraz usług maklerskich świadczonych przez tę firmę;
2) instrumentów finansowych będących przedmiotem usług maklerskich świadczonych przez tę firmę, rekomendacji oraz strategii działania;
3) systemów wykonania zlecenia;
4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich.

5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informacje o:

1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego;
2) zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;
3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, jeżeli firma inwestycyjna zobowiązała się do dokonywania takiej oceny.

6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:

1) jest obowiązana objąć zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;
2) nie może objąć zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi.

7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługa maklerska jest elementem usługi uregulowanej w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819) lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.

Art. 83d. 1. Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;
2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi maklerskiej na rzecz klienta, w szczególności:
   a) kosztów z tytułu przechowywania instrumentów finansowych klienta i środków pieniężnych powierzonych przez klienta,
   b) opłat pobieranych przez podmiot organizujący system obrotu instrumentami finansowymi oraz opłat za rozliczenie i rozrachunek transakcji,
   c) opłat na rzecz organu nadzoru,

d) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa,

e) opłat związanych z wymianą walutową;

3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:

a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta,

b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez firmę inwestycyjną w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klienta,

c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi maklerskiej, przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w sposób niezależny firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:

1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego na rzecz klienta;

2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;

3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu

klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:

1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, na rzecz klienta;
2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;
3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

6. Firma inwestycyjna informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c, ust. 3 pkt 3 i ust. 5 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.

Art. 83e. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie mogą zachęcać do udzielania

rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta.

3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565.

Art. 83f. 1. W przypadku gdy:

1) usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie takiej usługi maklerskiej oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami;
2) zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.

2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z:

1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka;
2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2, bez

takich warunków, firma inwestycyjna informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.

Art. 83g. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego:

1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym;
2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat;
3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta w przypadku:

1) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 – w celu umożliwienia zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, który będzie dla klienta odpowiedni ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka;
2) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 – w celu umożliwienia udzielania przez firmę inwestycyjną rekomendacji, które są dla klienta odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.

3. Firma inwestycyjna świadcząca usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli:

1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po przyjęciu zlecenia;

2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia do wykonania, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po zawarciu transakcji na rzecz klienta, jeżeli:

1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po zawarciu transakcji;
2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu zawarcia transakcji do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

6. Firma inwestycyjna, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 83h. 1. Z zastrzeżeniem art. 83i ust. 3, firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 lub 9, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa lub instrument finansowy będące jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych w art. 83f ust. 1 jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia.

2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.

3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, albo przedstawi informacje niewystarczające, firma inwestycyjna informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia jej dokonanie

oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie.

4. Firma inwestycyjna uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny zgodnie z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowę o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w przypadku gdy:

1) przedmiotem umowy będą wyłącznie nieskomplikowane instrumenty finansowe oraz
2) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta, oraz
3) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez firmę inwestycyjną, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez firmę inwestycyjną takiego obowiązku, oraz
4) firma inwestycyjna spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów.

6. Przez nieskomplikowane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 5 pkt 1, rozumie się:

1) akcje i certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz akcje i certyfikaty inwestycyjne wprowadzone do ASO, z wyłączeniem akcji i certyfikatów inwestycyjnych, które mają wbudowany instrument pochodny;
2) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe wprowadzone do ASO, z wyłączeniem obligacji i dłużnych papierów wartościowych, które mają wbudowany instrument pochodny lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;

3) instrumenty rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów rynku pieniężnego, które mają wbudowany instrument pochodny lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;
4) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1);
5) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 2017/565.

7. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o firmie inwestycyjnej, instrumentach finansowych, usłudze lub transakcji, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 2.

Art. 83i. 1. Firma inwestycyjna, która, świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie, korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 83g i art. 83h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, lub uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 83g i art. 83h.

3. Firma inwestycyjna, która zawiera umowę o świadczenie usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 2, z klientem, w którego

imieniu działa pełnomocnik będący firmą inwestycyjną świadczącą na rzecz tego klienta usługę, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, nie uzyskuje informacji i nie przeprowadza oceny, o której mowa w art. 83h ust. 1, chyba że w trakcie trwania stosunku umownego z klientem zostanie odwołane pełnomocnictwo dla firmy inwestycyjnej świadczącej na rzecz tego klienta usługę, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4.

Art. 83j. 1. Przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu oraz klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565.

3. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 60 i art. 62 rozporządzenia 2017/565.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/565.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, na rzecz klienta detalicznego, w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza informację, w jaki sposób zostanie zapewnione, że usługa lub instrumenty finansowe będące jej przedmiotem są nadal odpowiednie dla klienta.

6. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, na rzecz klienta detalicznego, udzieliła mu rekomendacji i zobowiązała się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązana przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji, wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.”;

68) w art. 84:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja zatwierdza członków zarządu, o których mowa w art. 102a ust. 1.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3;

69) w art. 85:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i w tym ust.:

– uchyla się pkt 1,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu;”,

– pkt 4–6 otrzymują brzmienie:

„4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub rzeczywistych właścicieli;

5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6a nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;

6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2, jest negatywna;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4–6;”,

– uchyla się pkt 9,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) na podstawie któregokolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że:

a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu

instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub

b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, albo podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, będzie wywierać negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu;

12) wnioskodawca nie zapewni zgodności działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Za uniemożliwienie lub utrudnienie skutecznego sprawowania nadzoru przez Komisję, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, uznaje się w szczególności przypadki, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/1943.”;

70) w art. 86 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;”,

b) uchyla się pkt 2;

71) w art. 89 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;”;

72) w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 5 pkt 1 lit. a lub ust. 8 pkt 1, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

73) uchyla się art. 93a;

74) art. 93b otrzymuje brzmienie:

„Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/565 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do firmy inwestycyjnej Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

75) w art. 94:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) traktowania klientów jak klientów profesjonalnych lub klientów detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2,

d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4, w szczególności takich usług, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane,”,

– – uchyla się lit. e,

– – po lit. f dodaje się przecinek oraz dodaje się lit. g–i w brzmieniu:

„g) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej,

h) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 i 8, o ile dotyczy

wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6, a także wymogi dotyczące treści tych sprawozdań oraz terminy ich przekazywania klientowi,

i) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia lub objęcia instrumentu finansowego”,

– – część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) warunki, jakie muszą spełniać prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie w tych systemach;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, w tym:

a) sposób i szczegółowe warunki przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klientów, w tym szczegółowe warunki wykorzystywania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów, w szczególności dla celów zabezpieczenia, oraz kategorie podmiotów, w których mogą być deponowane środki pieniężne klientów,

b) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 82a ust. 1, wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

c) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 103 ust. 1a, oraz szczegółowe kryteria stosowane przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,

d) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 3 pkt 3–15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30, z późn. zm.[10)]), wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,

e) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, o której mowa w art. 111 ust. 2 pkt 1, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 111 ust. 6a,

f) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz oddziału zagranicznej osoby prawnej z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w art. 115 ust. 1, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 115 ust. 5,

---

[10)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 21.

g) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w lit. b–f, stosowanych wobec nich odpowiednich wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, nieposzlakowanej opinii i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 82a ust. 2,

h) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania kryteriów stosowanych przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,

i) procedury anonimowego zgłaszania naruszeń, o których mowa w art. 83a ust. 1a,

j) sposób i szczegółowe warunki rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności

– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz tytułów naukowych lub zawodowych, których posiadanie przez osoby, którym powierzono wykonywanie czynności, o których mowa w art. 82a ust. 1, uznaje się za posiadanie przez nie, w całości albo części, odpowiedniej wiedzy i odpowiednich kompetencji, biorąc pod uwagę, aby zakres wiedzy i kompetencji, które należy wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zgodny z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 5 lit. b.”;

76) w art. 95 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Spółka, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie

(nazwie) spółki wyrazów „dom maklerski” oraz używania takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;

77) w art. 96:

a) w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub

2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub

3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, a na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4.”;

78) w art. 98:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7–9, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Dom maklerski, który prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, i nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, może nabywać na własny rachunek instrumenty finansowe, których dotyczą zlecenia złożone przez inwestorów, jeżeli:

1) instrumenty finansowe są nabywane na własny rachunek jedynie w przypadku, gdy domowi maklerskiemu nie udaje się zrealizować w całości lub w części zleceń inwestorów;
2) łączna wartość rynkowa takich instrumentów finansowych w żadnym czasie nie przekracza wysokości 15% kapitału założycielskiego domu maklerskiego;
3) spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia 575/2013.

8b. Dom maklerski, który zgodnie z ust. 8a nabył instrumenty finansowe na własny rachunek, jest obowiązany niezwłocznie zbyć takie instrumenty finansowe.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na dzień bilansowy, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe, przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego na ten dzień bilansowy, a na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

79) w art. 100 w ust. 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników przepisów prawa

regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców;”;

80) po art. 102 dodaje się art. 102a–102c w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, następuje, z zastrzeżeniem art. 84 ust. 1a, za zgodą Komisji. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.

2. Rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące:

1) identyfikacji tych osób (dane osobowe);
2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;
3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;
4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe;
5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób;
6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, zagrożonych sankcją postępowań administracyjnych, lub dyscyplinarnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona, a także postępowań egzekucyjnych zakończonych lub prowadzonych przeciwko tej osobie;
7) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 103 ust. 1a.

3. Komisja odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody, nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a lub 1b.

4. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku

niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 102b. 1. W zarządzie domu maklerskiego wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących system zarządzania ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie domu maklerskiego.

3. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie domu maklerskiego nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego system zarządzania ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

Art. 102c. 1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie.

2. Komisja może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.”;

81) w art. 103:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego powinna zapewniać skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby.

1a. W skład zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego mogą wchodzić wyłącznie osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków organów domu maklerskiego wiedzy i

kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

b) w ust. 1g zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.”;

82) w art. 104:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2, 3, 5 i 6–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone:

1) w art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność;

2) w art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) uchyla się ust. 4 i 4a,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o

których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.”,

e) uchyla się ust. 5a,

f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera informacje określone w:

1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność;

2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

h) w ust. 10 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.”,

i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Przewidywany zakres działalności, którą dom maklerski zamierza prowadzić, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.”,

j) w ust. 14 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku przepisy ust. 2, 3 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

83) w art. 104a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na prowadzenie ASO lub OTF uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do prowadzonych przez ten dom maklerski ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.”;

84) w art. 106b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.”;

85) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania dokumentów wymaganych dla przedstawienia informacji, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie zawierające wymagane informacje.”;

86) w art. 106h po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż jeden podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego, Komisja, dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, traktuje potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.”;

87) w art. 106l dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 106 ust. 1, nabył lub objął akcje lub prawa z akcji, o których mowa w art. 106 ust. 1, i nie dochowuje zobowiązania, o którym mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości odpowiadającej wartości tych akcji lub praw z akcji. Wartość akcji lub praw z akcji ustalana jest na dzień ich nabycia albo objęcia według wartości godziwej, o której mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, jest natychmiast wykonalna.

9. Komisja może określić w decyzji, o której mowa w ust. 7, że kara pieniężna jest płatna w miesięcznych ratach.

10. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 106 ust. 1, wypełni zobowiązanie, o którym mowa w art. 106h ust. 3, przed upływem terminu wskazanego w decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja wydaje decyzję o umorzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 7:

1) w całości albo
2) w części odpowiadającej niezapłaconym przyszłym ratom – w przypadku określonym w ust. 9.”;

88) po art. 106n dodaje się art. 106o w brzmieniu:

„Art. 106o. W przypadku zaległej kary pieniężnej, o której mowa w art. 106l ust. 6 i 7, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu, którego akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona kara, przekazanie na poczet zaległej kary pieniężnej wraz z odsetkami wszelkich płatności dokonywanych przez dom maklerski na rzecz tego akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami.”;

89) w art. 110a w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–9 lub ust. 4 pkt 1;”;

90) po art. 110c dodaje się art. 110ca i art. 110cb w brzmieniu:

„Art. 110ca. 1. W przypadku gdy uzasadniają to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powoływani przez radę nadzorczą spośród jej członków.

2. Komitet do spraw nominacji przy realizacji powierzonych mu zadań uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie domu maklerskiego nie został zdominowany przez jedną osobę, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes domu maklerskiego.

3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

4. Dom maklerski zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

Art. 110cb. Komitet do spraw nominacji albo rada nadzorcza, jeżeli nie powołano tego komitetu, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu domu maklerskiego, uwzględniającą szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu.”;

91) w art. 110zj ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dom maklerski, który nie jest objęty grupowym planem naprawy na podstawie niniejszej ustawy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na podstawie przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w tym przepisów wskazujących Europejski Bank Centralny jako właściwy w zakresie grupowych planów naprawy dla instytucji kredytowych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 63), oraz dom maklerski, który nie ma obowiązku posiadania grupowego planu naprawy, są obowiązane posiadać plan naprawy. Plan naprawy stanowi element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. Dom maklerski uwzględnia w planie naprawy podmioty działające w tej samej grupie.

2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać sporządzenie planu naprawy domowi maklerskiemu, który zgodnie z ust. 1 nie ma takiego obowiązku. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do

postępowania w sprawie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.”;

92) w art. 111:

a) uchyla się ust. 1a,

b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera:

1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;

2) informacje określone w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943;

3) oświadczenia członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013;

4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;

5) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;

6) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.

2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:

1) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;

2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza prowadzić ASO lub OTF;

3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową.”,

c) uchyla się ust. 4,

d) uchyla się ust. 5a,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Liczba członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powinna zapewniać skuteczne, prawidłowe oraz ostrożne zarządzanie tą jednostką, w szczególności uwzględniać zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład władz tej jednostki powinny wchodzić co najmniej dwie osoby.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu:

„6a. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, mogą wchodzić wyłącznie osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie

niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania tą jednostką, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Bank prowadzący działalność maklerską zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

6b. Członkami zarządu ani rady nadzorczej banku prowadzącego działalność maklerską, ani komisji rewizyjnej takiego banku, o ile jest ona ustanowiona, nie mogą być osoby uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej lub przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

6c. Przepis ust. 6b stosuje się także do innych, niż określone w ust. 6b osób odpowiadających za wykonywanie przez bank działalności maklerskiej lub kierujących taką działalnością.

6d. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6e. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską czynności zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2017/565, związane z działalnością maklerską prowadzoną przez bank oraz działalnością maklerską powierzoną przez bank na podstawie umowy wykonywane są w ramach systemu zarządzania ryzykiem banku.”;

93) w art. 114 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Bank prowadzący działalność maklerską nie może zamieszczać w firmie (nazwie) wyrazów „dom maklerski” ani używać takiego oznaczenia w obrocie handlowym.”;

94) w art. 115:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną zawiera:

1) nazwę organu sprawującego nadzór nad zagraniczną osobą prawną;
2) informacje dotyczące wnioskodawcy, określone w art. 1 rozporządzenia 2017/1943;
3) informacje o wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do dyspozycji oddziału, określone w art. 2 rozporządzenia 2017/1943;
4) informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników wnioskodawcy, określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943;
5) informacje dotyczące organu zarządzającego wnioskodawcy oraz osób kierujących oddziałem, określone w art. 4 rozporządzenia 2017/1943;
6) informacje dotyczące organizacji oddziału, określone w art. 6 rozporządzenia 2017/1943;
7) oświadczenia osób kierujących oddziałem, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej ani przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”,

c) w ust. 4:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby nadzorowi w zakresie usług określonych w art. 69 ust. 2 i 4, które zagraniczna osoba prawna zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) uwzględnienia przez organ nadzoru, który udzielił tej zagranicznej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zaleceń Grupy Specjalnej do Spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

5) związania Rzeczypospolitej Polskiej umową zawartą z państwem, na którego terytorium ma siedzibę zagraniczna osoba prawna, zapewniającą stosowanie się tego państwa do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodów i majątku oraz zapewniającą skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych lub związania tego państwa wielostronnym porozumieniem w sprawie podatków zapewniającym stosowanie się tego państwa do takich standardów oraz skuteczną wymianę takich informacji;

6) uczestniczenia przez zagraniczną osobę prawną w systemie rekompensat dla inwestorów.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W skład władz oddziału powinny wchodzić osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania oddziałem, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności.

Zagraniczna osoba prawna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz oddziału wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2014, jeżeli zamierza on świadczyć usługi maklerskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie na rzecz uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

95) po art. 115 dodaje się art. 115a i art. 115b w brzmieniu:

„Art. 115a. 1. Nie stanowi działalności maklerskiej wymagającej uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie świadczenie przez podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, usługi na rzecz klienta mającego siedzibę, miejsce zamieszkania lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do rozpoczęcia świadczenia tej usługi doprowadził ze swojej wyłącznej inicjatywy ten klient.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje proponowania klientowi przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługi dotyczącej instrumentów finansowych innego rodzaju niż będące przedmiotem usług świadczonych zgodnie z ust. 1 lub proponowania mu innych usług niż świadczone zgodnie z ust. 1.

3. Za usługę świadczoną z wyłącznej inicjatywy klienta, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się usługi świadczonej w przypadku, gdy inicjatywa klienta jest następstwem działań reklamowych lub promocyjnych podejmowanych przez podmiot niemający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do potencjalnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 115b. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, w przypadku gdy:

1) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
2) warunki określone w art. 115 ust. 4 nie są spełnione;
3) osoby wchodzące w skład władz oddziału nie spełniają warunków określonych w art. 115 ust. 5;
4) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób zgodny z ustawą, przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie lub nie zapewni jej prowadzenia w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
5) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.”;

96) w art. 117:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące, zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4, działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za oddział, o którym mowa w ust. 1, uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności. Komisja informuje zagraniczną firmę inwestycyjną o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) uchyla się ust. 3a,

f) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Działalność maklerska, która ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium innego państwa członkowskiego – może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności;

2) w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – może zostać podjęta z chwilą poinformowania tej zagranicznej firmy inwestycyjnej przez Komisję o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo z upływem 2 miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności – w przypadku gdyby przed upływem tego terminu zagraniczna firma inwestycyjna nie otrzymała od Komisji informacji o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

g) uchyla się ust. 4,

h) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 3, rozumie się w szczególności zasady określone w przepisach ustawy, przepisach

wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, mające zastosowanie do działalności wykonywanej w sposób określony odpowiednio w ust. 3b pkt 1 lub 2.

5a. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, a w przypadku działalności prowadzonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego – przekazuje do publicznej wiadomości informacje o agentach tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, za pośrednictwem których prowadzi ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, jej agenci przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem których wykonuje ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzą w skład struktury oddziału tej firmy inwestycyjnej. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do tego agenta, w zakresie tej działalności, stosuje się przepisy dotyczące oddziałów.”,

i) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisów ust. 1, 1a, 3, 3b i 5–6 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.”;

97) art. 117a i art. 118 otrzymują brzmienie:

„Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca w innym państwie członkowskim ASO lub OTF może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy teleinformatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do prowadzonych przez tę firmę ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie o tym Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników ASO lub OTF, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja.”;

98) w art. 125 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.”;

99) w art. 131g w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”;

100) w art. 131h w ust. 4 w pkt 7 po wyrazach „systematycznie internalizującego” dodaje się wyraz „transakcje”;

101) w art. 131i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, ASO, OTF i zatwierdzonych podmiotów publikujących w zakresie wynikającym z art. 131g ust. 1, w odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/571.”;

102) w art. 131k:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, członków jego organów statutowych lub pracowników;”,

– w pkt 2 i 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”,

c) w ust. 3 wyrazy „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”;

103) po art. 131k dodaje się art. 131l w brzmieniu:

„Art. 131l. W celu zapewnienia przestrzegania przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/571 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do tych podmiotów

Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;

104) w art. 150 w ust. 1:

a) w pkt 15 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f–l w brzmieniu:

„f) ministrowi właściwemu do spraw budżetu – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań związanych z organizacją rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w sposób, o którym mowa w art. 13d ust. 1 i 2,

g) ministrowi właściwemu do spraw środowiska lub do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,

h) Agencji do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki – w przypadkach określonych w art. 32c ust. 14 i art. 32e ust. 5,

i) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 1 i art. 32e ust. 6 pkt 1, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 1,

j) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 2 i art. 32e ust. 6 pkt 2, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 2,

k) właściwemu ministrowi kierującemu działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż paliwo, energia lub produkt rolny – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 3 i art. 32e ust. 6 pkt 3, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 3,

l) spółce prowadzącej rynek regulowany – w przypadkach określonych w art. 163a;”,

b) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) w przypadkach określonych w art. 64a, art. 68a ust. 13, art. 68f ust. 1 i 2 oraz art. 89 ust. 4;

17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, w tym umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;”,

c) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 81f ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania tej umowy;”,

d) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;”,

e) w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 i 22 w brzmieniu:

„21) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie:

a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny,

b) danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w

sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji

– jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przy czym Bankowy Fundusz Gwarancyjny może wystąpić o te informacje do uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, odpowiednio, za pośrednictwem Krajowego Depozytu lub za pośrednictwem tej spółki;

22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;

105) w art. 162:

a) uchyla się ust. 4,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących działalności maklerskiej, jaka ma być przez tę firmę inwestycyjną prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w art. 117 ust. 3b pkt 2, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której takie odpowiednie informacje dotyczą.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w sposób określony w art. 104

ust. 3 pkt 1 na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.”,

c) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Udzielenie zezwolenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 4 500 euro.

10. Dokonanie rejestracji przewidzianej rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.

11. Dokonanie zatwierdzenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.

12. Dokonanie uznania przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2 250 euro.”;

106) w art. 163:

a) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału pobiera się opłatę roczną, ustalaną odpowiednio na podstawie przychodów oddziału lub przychodów zagranicznej firmy inwestycyjnej uzyskanych w wyniku działalności agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości w złotych 10 000 euro.”,

c) dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. Od administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 1 000 euro.

13. Od administratora istotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

14. Od administratora pozaistotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 100 euro.”;

107) po art. 163 dodaje się art. 163a w brzmieniu:

„Art. 163a. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza, do czasu uregulowania zaległości, możliwość zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Zawieszenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 12 ustawy o nadzorze, określającej wysokość zaległości z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, należnej od tej zagranicznej firmy inwestycyjnej.

3. Przywrócenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o uiszczeniu przez tę zagraniczną firmę inwestycyjną należności z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy opłata, o której mowa w art. 163 ust. 10, została uiszczona w części, a wartość zaległości nie przekracza równowartości w złotych 500 euro.

5. W celu zapewnienia możliwości prawidłowego wykonywania przez spółki prowadzące rynek regulowany obowiązków wynikających z ust. 1–3 Komisja może zawierać z takimi spółkami porozumienia określające szczegółowy zakres informacji przekazywanych dla celów określonych w ust. 1–3 oraz tryb ich przekazywania.”;

108) w art. 165:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;”,

b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1e w brzmieniu:

„1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

1d. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

1e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 lub ust. 1d.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;

109) w art. 165b:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym

mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2c. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

2d. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2c.

2e. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat uniknętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.”;

110) po art. 165b dodaje się art. 165c–165f w brzmieniu:

„Art. 165c. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka:

1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie

ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165d. 1. Komisja może zakazać prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie:

1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła ASO;
2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
4) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO Komisja może również nakazać jej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o zakazaniu prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165e. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka:

1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF;
6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165f. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego uprawnienie do prowadzenia ASO oraz OTF wygasa w terminie, w którym odpowiednio decyzja o cofnięciu zezwolenia powinna zostać wykonana albo decyzja o udzieleniu zezwolenia wygasła.”;

111) w art. 166a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności.

2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek

regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”;

112) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ograniczy zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również:

1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub

2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.”,

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji

informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo”,

d) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.”,

e) ust. 2c–3 otrzymują brzmienie:

„2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się firmy inwestycyjnej do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez firmę inwestycyjną, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań firmy inwestycyjnej;
7) gotowość firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne, popełnione przez firmę inwestycyjną, na którą jest nakładana kara.

3. Sankcje, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności

wskazane w art. 79 ust. 2 lub 2c agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.”,

f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadku naruszenia przez firmę inwestycyjną obowiązków, o których mowa w art. 83b ust. 7–17, Komisja może zakazać tej firmie inwestycyjnej zawierania określonych umów, których przedmiotem są instrumenty finansowe.”;

113) uchyla się art. 167b;

114) w art. 167c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Komisja może również nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku naruszenia przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów regulujących świadczenie tych usług Komisja może również nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”,

d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie

finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 lub 5.”;

115) po art. 167c dodaje się art. 167d w brzmieniu:

„Art. 167d. 1. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonując czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, narusza przepisy, o których mowa w art. 69h ust. 2, Komisja może:

1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści;
2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;
3) zawiesić w czynnościach członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
4) nakazać odwołanie członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 69h ust. 2.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe,

całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględnia w szczególności okoliczności określone w art. 167 ust. 2d.";

116) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Art. 168a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału lub bez otwierania oddziału narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub że przepisy te narusza jej agent, Komisja zawiadamia ten organ nadzoru. W zawiadomieniu Komisja przedstawia opis naruszeń i zwraca się o podjęcie odpowiednich środków przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent, naruszając te przepisy, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja wyznacza również termin, w ciągu którego środki podjęte przez ten organ powinny doprowadzić do zaprzestania naruszeń przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru, może, w drodze decyzji:

1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
2) zawiesić, w całości albo w części, prawo wykonywania działalności maklerskiej przez tę firmę do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy, albo
3) zakazać tej firmie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, albo
4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
5) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, albo
6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
9) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1–3 lub 5–7 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 4 lub 8.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, nie zgadza się z oceną naruszeń, o których mowa w ust. 1, Komisja może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

4. W przypadku gdy naruszenia dokonane przez zagraniczną firmę inwestycyjną dotyczą przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, zastosowanie sankcji, o których mowa w ust. 2, następuje po poinformowaniu również Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lub ust. 5.

7. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 4 albo 8, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

8. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;
7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;

8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione odpowiednio przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

9. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

10. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

11. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.

12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 2.”;

117) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia.

2. Bieg terminu do usunięcia przez zagraniczną firmę inwestycyjną naruszeń wskazanych w wezwaniu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wezwania.

3. Zagraniczna firma inwestycyjna niezwłocznie, jednak nie później niż w dniu następującym po upływie terminu do usunięcia naruszeń wskazanych w

wezwaniu, przekazuje Komisji informację o sposobie uwzględnienia wezwania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia wskazanych w wezwaniu naruszeń.

4. Przez wezwanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również wydanie zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 lub 6 ustawy o nadzorze. Do obliczania biegu terminu i informowania Komisji o sposobie uwzględnienia wezwania stosuje się przepisy art. 36 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze.

5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń lub bezskutecznie upłynął termin na ich usunięcie, Komisja może:

1) w drodze decyzji:
   a) zawiesić, w całości albo w części, prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy, lub
   b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo
2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a, Komisja może określić szczegółowe warunki zawieszenia prawa wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym termin, od którego prawo to jest zawieszone, oraz czynności, które zagraniczna firma inwestycyjna jest obowiązana podjąć w celu należytego zabezpieczenia interesów inwestorów w związku z zawieszeniem.

7. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, oraz o jej treści Komisja informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia.

8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, może, w drodze decyzji:

1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, albo szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo
4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6.

9. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 7, nie zgadza się z decyzją, o której mowa w ust. 5 pkt 1, a informację o tym przekazał Komisji przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

10. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane

sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

11. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 lub ust. 10.

12. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 8 pkt 2 albo 6, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

13. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8 pkt 2 lub 6, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;
7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

14. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w

którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

15. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

16. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 8 pkt 5.

17. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 8.”;

118) w art. 169a:

a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub

2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub

3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub

2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach narusza przepisy określające zasady świadczenia tych usług, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
2) nakazać odwołanie członka zarządu podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.”,

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Kara, o której mowa w ust. 1–1ba, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1ba upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.”,

d) po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1ba, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do jego powstania;
3) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;

6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;

7) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją;

8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności odpowiednio przez dom maklerski, spółkę prowadzącą rynek regulowany, bank prowadzący działalność maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie;

9) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

1e. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez osoby, o których mowa w ust. 1–1ba, w wyniku naruszenia, o którym mowa w tych przepisach, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1–1ba, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.”;

119) w art. 169b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1ba, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;

120) w art. 169c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.”;

121) po art. 171b dodaje się art. 171c–171f w brzmieniu:

„Art. 171c. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tego rozporządzenia, lub nienależycie je wykonuje, Komisja może:

1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;

2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną do wysokości 21 784 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 21 784 000 zł;
3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku gdy kontrahent nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, lub nienależycie je wykonuje, Komisja może:
1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;
2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171d. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 dokonuje ponownego wykorzystania w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia 2015/2365 wbrew warunkom określonym w art. 15 tego rozporządzenia, Komisja może:

1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym

terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;

2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną:
   a) w przypadku kontrahenta będącego osobą fizyczną – do wysokości 21 784 000 zł,
   b) w przypadku kontrahenta niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 65 352 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 65 352 000 zł;
3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku dopuszczenia się przez kontrahenta naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może:

1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;

2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;
2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171e. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 171c lub art. 171d, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2015/2365.

Art. 171f. 1. Na każdego, kto narusza zakazy lub ograniczenia, o których mowa w art. 40, art. 41, art. 42 lub art. 45 rozporządzenia 600/2014, lub nie stosuje się do żądania, o którym mowa w art. 45 rozporządzenia 600/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2.”;

122) w art. 173 w ust. 6 wyrazy „ust. 1–5” zastępuje się wyrazami „ust. 1, 1a, 3 i 4”;

123) po art. 176f dodaje się art. 176g–176n w brzmieniu:

„Art. 176g. 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu

dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 3.

5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia;
3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić;
5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara;
7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara;
9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji.

6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.

Art. 176h. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej:

1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a;
2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy;
3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po doręczeniu decyzji stronie postępowania.

3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości:

1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego;
2) w przypadku danych osobowych lub nazwy podmiotu – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia;
3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego.

4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby:

1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub
2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia.

5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego

podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na tej stronie przez rok. Usunięcie danych ze strony internetowej następuje na wniosek podmiotu, który dopuścił się naruszenia.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o nieprzekazaniu do publicznej wiadomości informacji zgodnie z ust. 4. Komisja informuje ten Urząd również o złożeniu przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

8. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych raz w roku informację zbiorczą o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

Art. 176i. 1. W przypadku gdy:

1) administrator narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli sprawowanych przez administratora, określone w art. 4–10 rozporządzenia 2016/1011,
2) administrator narusza wymogi dotyczące danych wejściowych, metod wyznaczania wskaźnika referencyjnego lub zgłaszania naruszeń, określone w art. 11–14 rozporządzenia 2016/1011, inne niż wymogi określone w art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 tego rozporządzenia,
3) administrator narusza wymogi w zakresie kodeksu postępowania, określone w art. 15 rozporządzenia 2016/1011,
4) podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli, określone w art. 16 tego rozporządzenia,
5) administrator narusza wymogi dotyczące kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 21 rozporządzenia 2016/1011,
6) administrator lub podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi dotyczące przekazywania danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 23 rozporządzenia 2016/1011,

7) administrator narusza wymogi dotyczące istotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 24 lub art. 25 rozporządzenia 2016/1011,
8) administrator narusza wymogi dotyczące pozaistotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 26 rozporządzenia 2016/1011,
9) administrator narusza wymogi w zakresie oświadczenia, określone w art. 27 rozporządzenia 2016/1011,
10) administrator narusza wymogi w zakresie procedury, określone w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011,
11) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi określone w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/1011,
12) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi w zakresie stosowania wskaźników referencyjnych, określone w art. 29 rozporządzenia 2016/1011

– Komisja może nałożyć, odpowiednio na administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo na podmiot nadzorowany, karę pieniężną do wysokości 2 212 750 zł – w przypadku osoby fizycznej, a w przypadku administratora, podmiotu nadzorowanego przekazującego dane oraz podmiotu nadzorowanego niebędących osobami fizycznymi – karę pieniężną do wysokości 4 425 500 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 425 500 zł.

2. W przypadku gdy administrator narusza art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może nałożyć na administratora karę pieniężną:

1) w przypadku administratora będącego osobą fizyczną – do wysokości 442 550 zł;
2) w przypadku administratora niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 1 106 375 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 1 106 375 zł.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte odpowiednio przez administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo przez podmiot nadzorowany w wyniku naruszeń, o których

mowa w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w tych przepisach, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub uniknięte straty.

4. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 4.

6. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2.

7. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również nakazać zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

8. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również:

1) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
2) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

Art. 176j. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, zezwolenie udzielone administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia

2016/1011 lub jego rejestrację w przypadkach określonych w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. W okresie, na który Komisja zawiesiła administratorowi zezwolenie lub rejestrację, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011 Komisja może zezwolić na kontynuowanie opracowywania wskaźnika referencyjnego.

3. W decyzji w sprawie cofnięcia albo zawieszenia zezwolenia lub rejestracji udzielonych administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w art. 176i ust. 1 albo 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się administrator.

4. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Komisja, w terminie 5 dni roboczych, informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu oraz zawieszeniu zezwolenia lub rejestracji, o których mowa w ust. 1.

Art. 176k. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, uznanie udzielone administratorowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie innym niż państwo członkowskie na podstawie art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 32 ust. 8 tego rozporządzenia.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176l. 1. Komisja może nakazać administratorowi lub innemu podmiotowi nadzorowanemu zaprzestanie stosowania danego wskaźnika referencyjnego, zatwierdzonego na podstawie art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadku gdy przestały być spełnione warunki określone w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176m. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 176i–176l, uwzględnia okoliczności określone w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 176n. 1. Komisja, w drodze uchwały, przekazuje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 176i–176l, w

zakresie określonym w art. 45 rozporządzenia 2016/1011 i w sposób określony w tym przepisie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.”;

124) po art. 178a dodaje się art. 178b w brzmieniu:

„Art. 178b. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2016/1011 prowadzi działalność w zakresie sprawowania kontroli nad opracowywaniem wskaźnika referencyjnego,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł.”;

125) w art. 184 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 32d, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 22 ust. 7e otrzymuje brzmienie:

„7e. Przepisów ust. 7c i 7d nie stosuje się do korekty kosztów uzyskania przychodów, jeżeli korekta dotyczy kosztu uzyskania przychodów związanego z zobowiązaniem podatkowym, które uległo przedawnieniu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, 2175, 2201 i 2369 oraz z 2018 r. poz. 317 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) pochodnych instrumentach finansowych – oznacza to instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 7b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ubezpieczycieli, banków, podmiotów, o których mowa w art. 15c ust. 16 pkt 3 i 4, oraz instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe przychody wymienione w ust. 1, z wyłączeniem przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i f, zalicza się do przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.[11)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, albo obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są wykonywane wyłącznie przez dostawę, na zorganizowanej platformie obrotu, organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i ...) przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;”,

b) po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu:

„44a) zorganizowana platforma obrotu – zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 10b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 49a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 30% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub

---

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9, 138 i 317.

na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub na giełdach towarowych w rozumieniu tej ustawy.”;

3) w art. 49b w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.[12)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39–46 w brzmieniu:

„39) rozporządzenie 596/2014 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji

---

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106 i 138.

2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.[13)]);

40) rozporządzenie 2017/565 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[14)]);

41) lokata strukturyzowana – przyjmowany przez bank depozyt o oznaczonym terminie zapadalności, w którym wpłacony kapitał jest w całości zwracany, a wypłata odsetek lub świadczeń dodatkowych oraz ich wysokość są uzależnione od uprzednio określonych warunków, obejmujących takie czynniki jak:

   a) indeks lub połączenie indeksów, z wyłączeniem lokat o zmiennym oprocentowaniu, których stopa zwrotu jest bezpośrednio powiązana z indeksem stopy procentowej takiej jak Euribor lub Libor,
   b) instrument finansowy lub połączenie instrumentów finansowych,
   c) towar lub połączenie towarów lub inne aktywa lub ich połączenie,
   d) kurs walutowy lub połączenie kursów walutowych;

42) klient profesjonalny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

43) klient detaliczny – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

44) uprawniony kontrahent – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 39d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

45) osoba zaangażowana – osobę, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;

46) trwały nośnik – nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów, którym te informacje służą, i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci.”;

[13)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

[14)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1.

2) w art. 5 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) pośrednictwo w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej;

12) doradztwo w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Doradztwo w odniesieniu do lokat strukturyzowanych polega na przygotowywaniu, z inicjatywy banku albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub przekazanej w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta, rekomendacji dotyczącej zawarcia lub rozwiązania umowy lokaty strukturyzowanej albo dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od zawarcia lub rozwiązania umowy lokaty strukturyzowanej lub dotyczącej powstrzymania się od innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są lokaty strukturyzowane.

2. Bank może świadczyć usługę doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych w sposób zależny lub niezależny.”;

4) po art. 9cc dodaje się art. 9cd i art. 9ce w brzmieniu:

„Art. 9cd. 1. W banku istotnym działa komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powołani przez radę nadzorczą spośród swoich członków.

2. Komitet do spraw nominacji, przy realizacji powierzonych mu zadań, uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie banku nie został zdominowany przez jedną osobę, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes banku.

3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

4. Bank zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem.

Art. 9ce. Komitet do spraw nominacji albo rada nadzorcza, jeżeli nie powołano tego komitetu, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu banku, uwzględniającą szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu.”;

5) w art. 25n po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 1, lub założyciel banku krajowego nabył lub objął akcje lub prawa z akcji, o których mowa w art. 25 ust. 1, i nie dochowuje zobowiązania, o którym mowa w art. 25h ust. 3 lub art. 30 ust. 1b, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot lub założyciela banku krajowego karę pieniężną do wysokości odpowiadającej wartości tych akcji lub praw z akcji. Wartość akcji lub praw z akcji ustalana jest na dzień ich nabycia albo objęcia według wartości godziwej, o której mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

5b. Decyzja, o której mowa w ust. 5a, jest natychmiast wykonalna.

5c. Komisja Nadzoru Finansowego może określić w decyzji, o której mowa w ust. 5a, że kara pieniężna jest płatna w miesięcznych ratach.

5d. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 25 ust. 1, lub założyciel banku krajowego wypełni zobowiązanie, o którym mowa w art. 25h ust. 3 lub art. 30 ust. 1b, przed upływem terminu wskazanego w decyzji, o której mowa w ust. 5a, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję o umorzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 5a:

1) w całości albo

2) w części odpowiadającej niezapłaconym przyszłym ratom – w przypadku określonym w ust. 5c.”;

6) po art. 25n dodaje się art. 25na w brzmieniu:

„Art. 25na. W przypadku zaległej kary pieniężnej, o której mowa w art. 25n ust. 5 lub 5a, Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi, którego akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona kara, przekazanie na poczet zaległej kary wraz z odsetkami wszelkich płatności dokonywanych przez bank na rzecz tego akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami”;

7) w art. 31:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie czynności bankowych, do których wykonywania bank ma być upoważniony, oraz dane o przedmiocie i zakresie zamierzonej

działalności, w tym określenie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3a;

8) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę statutu banku przepisy art. 33 oraz art. 36 ust. 2a stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 36 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku załącza się:

1) dokumenty, o których mowa w art. 6 lit. c, f, h oraz i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4), odpowiadające zakresowi czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy;

2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, które bank zamierza wykonywać zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy.”;

10) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Lokaty strukturyzowane

Art. 88a. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, oraz czynności, o których

mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12 (usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych), bank, oprócz przepisów niniejszego rozdziału, stosuje bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do zawierania umów lokaty strukturyzowanej, pośrednictwa w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej oraz doradztwa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

Art. 88b. 1. Bank, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji w zakresie lokat strukturyzowanych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Bank przed uwzględnieniem żądania jest obowiązany ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których żądanie dotyczy.

2. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Bank może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Bank, w zakresie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.

Art. 88c. 1. Bank, świadcząc usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, jest obowiązany działać w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów. Bank jest obowiązany stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

2. Informacje kierowane przez bank do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez bank w celu reklamy lub promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, powinny być rzetelne, nie mogą budzić wątpliwości i wprowadzać w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub

promocji usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez bank są oznaczane, w sposób niebudzący wątpliwości, jako informacje upowszechniane w tych celach. Uznaje się, że upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez bank warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.

3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, są prezentowane w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter danej usługi oraz ryzyko z nią związane, a także podjąć świadomą decyzję.

4. Bank przekazuje, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące:

1) banku oraz usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez ten bank;
2) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonych przez ten bank.

5. W przypadku wykonywania czynności, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, bank, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informację o:

1) zależnym lub niezależnym charakterze wykonywanej czynności;
2) zakresie lokat strukturyzowanych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru wykonywanej czynności;
3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości lokat strukturyzowanych, jeżeli bank zobowiązał się do dokonywania takiej oceny.

6. W przypadku gdy czynność, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, jest wykonywana w sposób niezależny, bank, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:

1) jest obowiązany objąć zakresem analizy wystarczający rodzaj dostępnych lokat strukturyzowanych i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w

celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;

2) nie może objąć zakresem analizy wyłącznie lokat strukturyzowanych oferowanych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z bankiem lub przez podmioty, które pozostają z nim w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru wykonywanej czynności.

7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się, w przypadku gdy usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych są elementem innych usług uregulowanych w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819) lub w odrębnych przepisach określających obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.

Art. 88d. 1. Bank, w związku ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;
2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych na rzecz klienta, w szczególności:
   a) kosztów z tytułu przechowywania środków pieniężnych powierzonych przez klienta,
   b) opłat na rzecz organu nadzoru,
   c) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa,
   d) opłat związanych z wymianą walutową;
3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:

a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonej przez bank na rzecz klienta,

b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez bank w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klienta,

c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

2. W przypadku wykonywania czynności, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, w sposób niezależny, bank nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku z wykonywaniem tej czynności.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez bank, jeżeli:

1) świadczenia te mogą poprawić jakość wykonywanej na rzecz klienta czynności, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12;

2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez bank obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;

3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

4. Bank informuje klienta o zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c i ust. 3 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych świadczonymi na rzecz klienta.

Art. 88e. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz banku nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi interesami jego klientów. W tym celu bank opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki, stosując odpowiednio przepis art. 27 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku wykonywania czynności, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, sposób wynagradzania oraz oceny pracy nie mogą zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot daną lokatę strukturyzowaną, w przypadku gdy inna lokata strukturyzowana byłaby bardziej adekwatna i lepiej realizowała cele klienta.

3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w postaci jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio osobom zaangażowanym przy świadczeniu usług na rzecz klientów.

Art. 88f. 1. W przypadku gdy:

1) usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, bank informuje klienta przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami;
2) zawarcie umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje klienta przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.

2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z:

1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia oddzielnej umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, bank informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka;
2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o świadczenie usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bez takich warunków, bank informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.

Art. 88g. 1. Bank wykonujący czynność, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego:

1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym;
2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat;
3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta w celu umożliwienia udzielania przez bank rekomendacji, które są dla niego odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.

3. Bank wykonujący czynność, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

4. Bank, stosując odpowiednio przepisy art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny

odpowiedniości lokaty strukturyzowanej oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 88h. 1. Bank świadczący usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienie kosztów rozwiązania umowy lokaty strukturyzowanej przed terminem, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa ta jest dla niego odpowiednia. W przypadkach, o których mowa w art. 88f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych w art. 88f ust. 1 jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia.

2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, bank stwierdzi, że usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych nie jest odpowiednia dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.

3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, albo przedstawi informacje niewystarczające, bank informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy usługa w odniesieniu do lokat strukturyzowanych jest odpowiednia dla tego klienta lub potencjalnego klienta.

4. Bank uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny, stosując odpowiednio przepisy art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do banku świadczącego usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w przypadku gdy:

1) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta oraz
2) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez bank, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez bank takiego obowiązku, oraz
3) bank spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów.

6. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o banku, lokacie

strukturyzowanej lub usłudze w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 1.

Art. 88i. 1. Bank, który, świadcząc na rzecz klienta usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, korzysta z pośrednictwa innego banku, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 88g i art. 88h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta, otrzymywanych od tych podmiotów, oraz uznać za prawidłową ocenę dokonaną przez te podmioty.

2. Bank, który pośredniczy w świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych przez inny bank, instytucję kredytową, firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje im informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 88g i art. 88h.

Art. 88j. 1. Przy świadczeniu usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank jest obowiązany przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniające rodzaj i złożoność lokat strukturyzowanych będących przedmiotem świadczonej usługi, charakter świadczonej usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz koszty związane z tymi usługami świadczonymi na rzecz klienta.

2. W przypadku gdy bank, wykonując czynność, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12, na rzecz klienta detalicznego, udzielił mu rekomendacji i zobowiązał się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązany przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji, wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.

Art. 88k. 1. Bank jest obowiązany utrzymywać organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, oraz
2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków oraz

utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.

2. Bank opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych. W przypadku świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych dla klientów detalicznych bank opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

3. W przypadku gdy konstrukcja lokaty strukturyzowanej uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są takie usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się.

4. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, bank uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności w zakresie lokat strukturyzowanych.

5. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów oraz akceptowany przez klientów lub potencjalnych klientów poziom ryzyka.

6. Bank, stosując odpowiednio przepisy art. 72–76 rozporządzenia 2017/565:

1) rejestruje, przechowuje i archiwizuje dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzane lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami w odniesieniu do lokat strukturyzowanych;
2) sporządza na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.

7. Z zastrzeżeniem art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 6, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać od banku

przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.

8. Obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia banku oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez bank prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w banku, takie prywatne urządzenia.

9. Bank informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych oraz zapisywaniu korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Bank nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformował klienta lub potencjalnego klienta o nagrywaniu rozmów oraz zapisywaniu korespondencji.

10. Bank podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w banku rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych do używania przez bank prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać tej korespondencji.

Art. 88l. 1. Bank jest obowiązany zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach w odniesieniu do lokat strukturyzowanych;
2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 12.

2. Bank zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

3. Ustanowiony w banku system wynagradzania osób świadczących pracę na jego rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 88c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.

Art. 88m. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w zakresie świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych bank uwzględnia zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565.

2. Bank opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności banku z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane.

3. Bank wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, stosując odpowiednio przepisy art. 22, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.

4. Bank opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.

5. Bank, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem opracowywania lokaty strukturyzowanej zapewniające, że lokata strukturyzowana oraz strategia dystrybucji tej lokaty będą odpowiednie dla grupy docelowej.

6. Przez grupę docelową, o której mowa w ust. 5, rozumie się określoną grupę osób, do których kierowana jest bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów propozycja zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej, z których potrzebami, cechami lub celami lokata strukturyzowana jest zgodna.

7. Przez strategię dystrybucji, o której mowa w ust. 5, rozumie się zamierzony sposób, w jaki może zostać zawarta umowa lokaty strukturyzowanej z osobą należącą do grupy docelowej.

8. Rozwiązania, o których mowa w ust. 5, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 88b ust. 4;

2) identyfikację istotnych ryzyk związanych z potencjalnym zawarciem umowy lokaty strukturyzowanej przez grupę docelową w celu dokonania oceny, czy lokata strukturyzowana byłaby odpowiednia dla tej grupy docelowej;
3) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie, zawieranie lub umożliwianie zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej będzie wykonywane zarówno przez bank samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej;
4) sprawdzenie przed opracowaniem lokaty strukturyzowanej, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej;
5) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

9. Bank, który rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia otwarcie lokaty strukturyzowanej przez osoby należące do grupy docelowej, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności zapewniające, że lokata strukturyzowana oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

10. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:

1) określenie grupy docelowej lokaty strukturyzowanej, także w przypadku gdy podmiot opracowujący lokatę strukturyzowaną nie określił grupy docelowej lokaty strukturyzowanej;
2) określenie strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej odpowiedniej dla określonej grupy docelowej;
3) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy lokata strukturyzowana pozostaje zgodna z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tej lokaty jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

11. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech lokaty strukturyzowanej, grupy docelowej lub strategii dystrybucji lokaty strukturyzowanej, bank jest obowiązany dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 5 i 8 stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku gdy strategia dystrybucji lokaty strukturyzowanej przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, bank, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące tej lokaty strukturyzowanej, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tej lokaty strukturyzowanej.

13. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, uzyskuje od banku, który opracowuje lokatę strukturyzowaną, informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 8 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech lokaty strukturyzowanej oraz określonej grupy docelowej.

14. Bank, który rekomenduje, oferuje, zawiera lub umożliwia zawarcie umowy lokaty strukturyzowanej, nie jest obowiązany do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określił grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z opracowaniem lokaty strukturyzowanej.

Art. 88n. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb i warunki postępowania banków świadczących usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych w zakresie:
   a) traktowania klientów jak klientów profesjonalnych lub klientów detalicznych zgodnie z art. 88b ust. 1 i 2,
   b) świadczenia usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 88b ust. 4,
   c) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem usług w odniesieniu do lokat strukturyzowanych,
   d) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 88j ust. 1, w tym treści tych sprawozdań oraz terminów ich przekazywania klientowi,
   e) opracowywania, rekomendowania, oferowania, zawierania lub umożliwiania zawarcia umowy lokaty strukturyzowanej,

2) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 88k ust. 1, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,

3) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 88l ust. 1, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

4) tryb i warunki postępowania banków świadczących usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w pkt 2 i 3, stosowanych wobec nich odpowiednich wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób

– w odniesieniu do wykonywania przez banki świadczące usługi w odniesieniu do lokat strukturyzowanych czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 11 i 12, przy zapewnieniu należytej staranności oraz ochrony klienta, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego świadczenia tych usług przez banki oraz z uwzględnieniem wytycznych w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie, wydanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

11) w art. 128 w ust. 6a po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wyższą wartość minimalną wskazanej w art. 164 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013 średniej wartości straty z tytułu niewykonania zobowiązania ważonej ekspozycją,”;

12) w art. 133 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgodności działalności prowadzonej przez banki zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi z przepisami tej ustawy, niniejszej ustawy, rozporządzenia 596/2014, aktami delegowanymi wydanymi na podstawie tego rozporządzenia oraz ze statutem;”;

13) w art. 138:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. W przypadku stwierdzenia, że bank, z naruszeniem art. 88a–88m oraz przepisów wydanych na podstawie art. 88n, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty

strukturyzowane, lub że bank, z naruszeniem art. 88a–88m oraz przepisów wydanych na podstawie art. 88n, wykonuje czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 lub 12, Komisja Nadzoru Finansowego, zamiast zastosowania środków, o których mowa w ust. 3, może:

1) nakazać bankowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na bank karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na bank karę pieniężną do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści;
2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;
3) zawiesić w czynnościach członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
4) wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie członka zarządu banku – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1, przy czym przepis art. 22d stosuje się odpowiednio;
5) ograniczyć zakres działalności banku lub jego jednostek organizacyjnych;
6) uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku, przy czym przepisy art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.

7b. W przypadku naruszenia przez bank art. 88m ust. 4–14 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 88n pkt 1 lit. e Komisja Nadzoru Finansowego może także zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane, lub zakazać wykonywania przez bank czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 11 i 12.

7c. Decyzje, o których mowa w ust. 7a i 7b, Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości. Przepis art. 176h ustawy z

dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

7d. W przypadku gdy bank jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 7a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

7e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 7a pkt 1 lub ust. 7d.”,

b) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując decyzje, o których mowa w ust. 3, 3a i 7a, uwzględnia:”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 2:

– uchyla się lit. c,

– uchyla się lit. e,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) hurtowych produktach energetycznych – rozumie się przez to produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego na zorganizowanej platformie obrotu, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) uchyla się art. 3;

3) w art. 5:

a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Na rynku regulowanym, o którym mowa w ust. 2b, może być prowadzony obrót wyłącznie:

1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi;
2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
4) pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future, o których mowa w art. 3 pkt 30b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) uchyla się ust. 2d,

c) po ust. 2f dodaje się ust. 2g–2j w brzmieniu:

„2g. W skład zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, wchodzą osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania tą spółką, z tym że co najmniej jeden członek zarządu spółki, o której mowa w ust. 1, zamiast stażu pracy w podmiotach, których przedmiot działalności związany jest z obrotem hurtowym towarami giełdowymi dopuszczonymi do obrotu organizowanego przez tę spółkę, powinien posiadać staż pracy w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej działalności tych instytucji.

2h. Spółka, o której mowa w ust. 1, prowadząca rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi może prowadzić zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu tej ustawy.

2i. Na zorganizowanej platformie obrotu, o której mowa w ust. 2h, może być prowadzony obrót wyłącznie:

1) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, e oraz i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest towar giełdowy dopuszczony do obrotu na giełdzie towarowej, w tym derywatami elektroenergetycznymi i derywatami gazowymi;
2) instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
3) instrumentami pochodnymi, których instrumentem bazowym jest instrument finansowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
4) produktami energetycznymi będącymi przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2j. Prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu wymaga zezwolenia wydanego z zachowaniem trybu określonego w art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń:
1) transakcji giełdowych,
2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f,
3) transakcji zawartych w obrocie, o którym mowa w ust. 2i

– jeżeli zasady dokonywania rozliczeń takich transakcji zostaną określone odpowiednio w regulaminie giełdy lub zorganizowanej platformy obrotu.”,

e) uchyla się ust. 4,

f) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej rynek regulowany, o której mowa w ust. 2b, wynosi 10 000 000 zł. Przepis art. 21 ust. 8 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 2 w pkt 9:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 3 towarowych domów maklerskich albo 2 towarowych domów maklerskich oraz 4 przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną – w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i spełniających warunki, o których mowa w art. 50b ust. 1 – w przypadku gdy przedmiotem obrotu na giełdzie mają być towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b,”,

– uchyla się lit. d,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy w okresie co najmniej 3 lat.”;

5) w art. 9:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisów ust. 6 oraz rozdziału 7 nie stosuje się do czynności z zakresu działalności maklerskiej wykonywanych wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395 i 398), do której należy podmiot wykonujący te czynności.”;

6) w art. 11 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposoby określenia wymagań jakościowych towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. a i b, i standardów przewidzianych dla transakcji dotyczących praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, a także sposoby kontroli jakości towarów giełdowych;”,

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) wskazanie sposobu rozliczania transakcji.”;

7) uchyla się art. 13;

8) w art. 14:

a) ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie:

„2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.

2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przesyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.”,

b) po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu:

„2e. Giełdowa izba rozrachunkowa może dokonywać obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, której przedmiotem są produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę w rozumieniu przepisów tej ustawy.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Giełdowa izba rozrachunkowa nie może prowadzić działalności innej niż określona w ust. 2 i 2b–2e.”;

9) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkami giełdowej izby rozrachunkowej mogą być wyłącznie jej akcjonariusze, spółki prowadzące giełdę towarową, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub giełdową izbę rozrachunkową z siedzibą w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarowe domy maklerskie, domy maklerskie oraz podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 i w art. 50 ust. 1.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Giełdowa izba rozrachunkowa może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski, na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1, 5 i 6.”;

10) uchyla się art. 17;

11) w art. 18:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do rozliczania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, transakcji giełdowych lub innych transakcji w ramach wykonywania funkcji giełdowej izby rozrachunkowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2 zdanie drugie, ust. 2b–2e oraz art. 15, a w pozostałym zakresie – przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

12) w art. 18a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na potrzeby rozliczeń transakcji, o których mowa w art. 14 ust. 2e, giełdowa izba rozrachunkowa może być stroną transakcji.”;

13) w art. 37 uchyla się ust. 5;

14) w art. 38 w ust. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) uchyla się pkt 5 i 6;

15) uchyla się art. 38a;

16) w art. 38b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W umowie o świadczenie usług brokerskich w zakresie obrotu towarami giełdowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i d, towarowy dom maklerski zobowiązuje się do prowadzenia rachunku lub rejestru towarów giełdowych oraz rachunku pieniężnego, służącego do obsługi realizacji jego zobowiązań wobec dającego zlecenie.

3. Towarowy dom maklerski odpowiada wobec dającego zlecenie za wykonanie zobowiązania wynikającego z transakcji giełdowej, której przedmiotem są towary giełdowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d.”;

17) uchyla się art. 38d;

18) w art. 38f dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Towarowy dom maklerski może prowadzić działalność dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, polegającą na:

1) nabywaniu lub zbywaniu hurtowych produktów energetycznych na rachunek własny;
2) wykonywaniu zleceń nabycia lub zbycia hurtowych produktów energetycznych, w tym dokonywaniu rozliczeń transakcji – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2;
3) doradztwie w zakresie obrotu hurtowymi produktami energetycznymi – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 4;
4) prowadzeniu rachunków lub rejestrów hurtowych produktów energetycznych – pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3.

3. Do działalności, o której mowa w ust. 2, przepisy art. 73 ust. 4–5e i 5g–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 39 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określenie rodzajów towarów giełdowych lub innych instrumentów, które będą przedmiotem czynności, o których mowa w pkt 4;”,

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) określenie zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na której wnioskodawca zamierza prowadzić działalność;”,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością maklerską lub działalnością dotyczącą hurtowych produktów energetycznych, o niekaralności za przestępstwa lub wykroczenia określone w art. 41a ust. 1 pkt 4;”;

20) w art. 50b w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem:”;

21) uchyla się art. 56 i art. 56a;

22) uchyla się art. 60.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 169 w ust. 2 i 3 oraz w art. 523 w ust. 2 wyrazy „art. 56 ust. 1, 5 i 7” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 1 i 7”;

2) w art. 334 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do sprzedaży przez syndyka papierów wartościowych w sposób określony w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych nie stosuje się art. 7 ust. 1 oraz art. 53 ust. 7 tej ustawy oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 56, z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 2d dodaje się pkt 2e w brzmieniu:

„2e) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na

potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.[15)]);",

b) w pkt 13a:

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,",

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,",

– lit. n otrzymuje brzmienie:

„n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jak klient profesjonalny;";

2) w art. 18 dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. Wysokość wynagrodzenia towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym jest uzależniona od rodzaju polityki inwestycyjnej funduszu lub subfunduszu oraz ryzyka inwestycyjnego.

4. Wysokość wynagrodzenia za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym powinna być tak ustalona, aby zapewnione były ochrona interesu uczestników funduszy inwestycyjnych oraz konkurencyjność funduszy inwestycyjnych.

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1.

5. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego nie może przewidywać obciążania aktywów funduszu kosztami związanymi ze zbywaniem oraz odkupywaniem jednostek uczestnictwa.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, kierując się potrzebą zapewnienia konkurencyjności funduszy inwestycyjnych, przy uwzględnieniu sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych.”;

3) w art. 24 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego otwartego oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego w zakresie dostosowania wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem do maksymalnej wysokości określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 18 ust. 6 nie wymaga uzyskania zezwolenia.”;

4) w art. 32:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) towarzystwa niebędącego organem tego funduszu, świadczącego usługę w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, której przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”,

b) w ust. 2a pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) nie wykonuje żadnych czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, poza czynnościami, o których mowa w ust. 2 i 2b;

3) prowadzi działalność, o której mowa w ust. 2 i 2b, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) przekazuje zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa wyłącznie do funduszu inwestycyjnego, funduszu zagranicznego, funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA, firmy inwestycyjnej, banku, instytucji kredytowej, oddziału firmy inwestycyjnej posiadającej siedzibę w

państwie członkowskim lub w państwie należącym do EEA, lub do oddziału banku zagranicznego.”,

c) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu:

„2c. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w takim samym zakresie jak dom maklerski prowadzący działalność wyłącznie w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego. Przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi o obowiązkowym systemie rekompensat stosuje się odpowiednio.

2d. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 2c, nie podlega podmiot, o którym mowa w ust. 2, który zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 i 2b, z uwzględnieniem rozmiaru, profilu ryzyka i statusu prawnego podmiotu, zapewniającego równorzędną ochronę klientów tego podmiotu.”,

d) w ust. 4:

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) plan działalności określający zakres usług świadczonych przez podmiot;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wskazanie osób odpowiedzialnych za wykonywanie działalności w zakresie zbywania i odkupywania jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, wraz z informacją o wykształceniu, kwalifikacjach i doświadczeniu tych osób oraz opisem sposobu wykonywania przez te osoby obowiązków i czasu ich wykonywania;”,

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) dane osobowe osób zarządzających podmiotem, o którym mowa w ust. 2, lub prowadzących sprawy tego podmiotu oraz osób nadzorujących działalność tego podmiotu, wraz z opisem ich kwalifikacji i doświadczeń zawodowych, oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego;”,

– w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) kopię umowy o uczestnictwo w systemie rekompensat, zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych Spółką Akcyjną – w przypadku podmiotu, który podlega obowiązkowi uczestnictwa w systemie rekompensat, o którym mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi;

16) kopię umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2 – w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 2d.”,

e) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wnioskodawca może wykonywać czynności z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób nienależycie zabezpieczający interesy osób zapisujących się na jednostki uczestnictwa lub tytuły uczestnictwa, składających zlecenia nabycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa lub może je wykonywać w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Komisja, udzielając zezwolenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, na prowadzenie działalności, o której mowa w tym przepisie, zamieszcza w treści decyzji wzmiankę, że zezwolenie wydano zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.[16)]).”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w ust. 2, wygasa:

1) z chwilą ogłoszenia upadłości lub otwarcia likwidacji podmiotu;

[16)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116.

2) jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, przez 12 miesięcy od dnia wydania zezwolenia nie rozpocznie działalności, o której mowa w ust. 2.”,

h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, informuje Komisję o zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 13, oraz o zmianie w dokumentach, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2, 3a, 5, 6 i 9, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o takiej zmianie.”;

5) w art. 32a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz w zakresie świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz ze szczególnym uwzględnieniem interesu klientów i uczestników tych funduszy.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, stosuje w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające jej bezpieczeństwo i ciągłość oraz zapobiega powstawaniu konfliktów interesów, a w przypadku powstania takiego konfliktu zapewnia ochronę interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu inwestycyjnego oraz ochronę informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zatrudnia pracowników posiadających odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie świadczonych przez ten podmiot usług.

3b. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w związku ze świadczeniem usług w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa

funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA oraz usług doradztwa inwestycyjnego, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;
2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania świadczonej usługi na rzecz klienta, w szczególności:
   a) opłat na rzecz organu nadzoru,
   b) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa;
3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:
   a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi świadczonej przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, na rzecz klienta,
   b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta tego podmiotu,
   c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi, przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a:

„7a. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, informuje klienta o zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 7 pkt 3 lit. c, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.”,

e) uchyla się ust. 8,

f) w ust. 9:

– po pkt 2 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu:

„3) tryb i warunki postępowania w zakresie przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z działalnością, o której mowa w art. 32 ust. 2 i 2b,

4) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

5) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w ust. 3a, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– kierując się koniecznością zapewnienia zasad uczciwego obrotu oraz należytego zabezpieczenia interesów uczestników lub potencjalnych uczestników, niezależnie od rodzaju podmiotu, za pośrednictwem którego nabywane lub zbywane są jednostki uczestnictwa, a także koniecznością zapobiegania występowaniu konfliktów interesów oraz zapewnienia bezpieczeństwa i ciągłości prowadzonej działalności, z uwzględnieniem wytycznych w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie, wydanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

6) po art. 32a dodaje się art. 32b i art. 32c w brzmieniu:

„Art. 32b. 1. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek udostępniać klientowi, przed przyjęciem zlecenia nabycia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, lub tytułów uczestnictwa funduszu zagranicznego, lub funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie

należącym do EEA lub przed rozpoczęciem świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego, listę funduszy inwestycyjnych, z którymi zawarły umowę, której przedmiotem jest przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa, lub umowę, której przedmiotem jest pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa.

2. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, mają obowiązek dostarczać towarzystwu, w trybie i terminie uzgodnionych z towarzystwem, informacje oraz dokumenty wskazujące czynności mające na celu poprawę jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika, o których mowa odpowiednio w:

1) art. 83d ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3,
2) art. 32a ust. 7 pkt 3 – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2

– wykonanych przez te podmioty na rzecz uczestników lub potencjalnych uczestników funduszu, którego jednostki uczestnictwa są zbywane za ich pośrednictwem, wraz ze wskazaniem wysokości kosztów poniesionych w związku z ich wykonaniem za dany okres.

3. Towarzystwo może dokonać na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, 3 lub ust. 2, płatności w zakresie, w jakim stanowią one wynagrodzenie z tytułu wykonywanych przez te podmioty czynności, o których mowa w ust. 2, jeżeli zasadność ich dokonania została przez towarzystwo zweryfikowana oraz potwierdzona na podstawie informacji i dokumentów przekazanych towarzystwu zgodnie z ust. 2.

4. Zarząd towarzystwa przedstawia radzie nadzorczej, co najmniej raz w roku, sprawozdanie z wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 3.

Art. 32c. 1. Komisja prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) firmę (nazwę) oraz siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2;
2) wskazanie zakresu działalności, o której mowa w art. 32 ust. 2, do której prowadzenia uprawniony jest podmiot;

3) wskazanie, czy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, wykonuje usługi, o których mowa w art. 32 ust. 2b.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny.”;

7) w art. 45:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są:

a) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa lub tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych lub funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA,

b) jednostki uczestnictwa specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa – w przypadku gdy rozszerzyło przedmiot działalności zgodnie z ust. 1a;”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, do towarzystwa stosuje się odpowiednio art. 74b, art. 75, art. 76, art. 83a ust. 1a, 1b, 3a i 3c–4d oraz art. 83b–83j ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, przepisy rozporządzenia 2017/565 oraz przepisy innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej – w zakresie, w jakim regulują one sposób świadczenia tych usług.”,

c) w ust. 4 uchyla się pkt 2,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Towarzystwo jest obowiązane zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;

2) wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4b. Zatrudnianie przez towarzystwo, na podstawie umowy o pracę, osób posiadających tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych uważa się za spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 4a pkt 2.

4c. Towarzystwo zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 4a i 4b, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

4d. Towarzystwo jest obowiązane utrzymywać organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jego rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, oraz

2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.”;

8) w art. 47:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Umowa o zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, oraz umowa o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565, są nieważne.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zakresie powierzenia przez towarzystwo innym podmiotom wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez towarzystwo działalnością w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego oraz przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 81a ust. 1 i 2, art. 81c, art. 81d oraz art. 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”;

9) art. 47b otrzymuje brzmienie:

„Art. 47b. 1. Towarzystwo, na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, z zastrzeżeniem art. 47c, może traktować go jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami.

Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Towarzystwo, na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować go jak klienta detalicznego. Towarzystwo może traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;

10) po art. 47b dodaje się art. 47c w brzmieniu:

„Art. 47c. 1. W zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, towarzystwo, na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować go jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku towarzystwo ustala wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Towarzystwo może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, traktować uprawnionego kontrahenta w rozumieniu art. 3 pkt 39d ustawy o obrocie instrumentami finansowymi jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Towarzystwo, w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.”;

11) w art. 48:

a) w ust. 2a pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo;

6) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy

inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA;”,

b) ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie:

„2c. Towarzystwo, z uwzględnieniem art. 24 rozporządzenia 231/2013, nie przyjmuje ani nie przekazuje, w związku z prowadzeniem działalności, o której mowa w ust. 2a pkt 1–3 i 5, opłat, prowizji lub świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

1) opłat, prowizji i świadczeń niepieniężnych przyjmowanych od uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego zarządzanego przez towarzystwo, potencjalnych uczestników tych funduszy lub osób działających w ich imieniu albo opłat, prowizji i świadczeń niepieniężnych przekazywanych uczestnikowi, potencjalnemu uczestnikowi lub osobie działającej w ich imieniu;
2) opłat lub prowizji niezbędnych do wykonywania działalności, o której mowa w ust. 2a pkt 1–3 i 5;
3) opłat, prowizji i świadczeń niepieniężnych innych niż wskazane w pkt 1 i 2, pod warunkiem że:
   a) informacja o tych opłatach, prowizjach lub świadczeniach niepieniężnych, w tym o ich istocie i wysokości lub sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana uczestnikowi lub potencjalnemu uczestnikowi przed rozpoczęciem wykonywania działalności na jego rzecz,
   b) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości działalności wykonywanej przez towarzystwo na rzecz uczestnika.

2d. Przepisu ust. 2c pkt 3 lit. a nie stosuje się do towarzystwa, które przed rozpoczęciem świadczenia usługi w zakresie określonym w ust. 2a pkt 1-3 i 5 przekazuje klientowi ogólne zasady przyjmowania lub przekazywania opłat, prowizji i świadczeń niepieniężnych innych niż wskazane w ust. 2c pkt 1 i 2, pod warunkiem że informuje klienta o możliwości przekazania na jego żądanie danych, o których mowa w ust. 2c pkt 3 lit. a.”,

c) uchyla się ust. 2e;

12) w art. 48a:

a) uchyla się pkt 6,

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) tryb i warunki postępowania towarzystwa w zakresie prowadzenia działalności pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo, w tym w zakresie świadczenia usług, promowania świadczonych usług oraz kontaktów z klientami;”,

c) po pkt 8 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 9–12 w brzmieniu:

„9) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,

10) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4a, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 45 ust. 4b,

11) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d, wymogów posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,

12) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w art. 45 ust. 4d, wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób”,

d) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w celu zapewnienia ochrony interesu uczestników funduszy inwestycyjnych lub zbiorczych portfeli papierów wartościowych i klientów oraz dla zapewnienia prowadzenia przez towarzystwo stabilnej działalności, a także biorąc pod uwagę wytyczne w zakresie zasad uznawania posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez osoby wykonujące usługi maklerskie, wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

13) w art. 48b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Towarzystwo wykonujące działalność w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi lub alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, które zamierza rozszerzyć przedmiot swojej działalności o działalność określoną w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a, jest obowiązane, w celu spełnienia warunków prowadzenia tej działalności, dostosować rozwiązania organizacyjne i techniczne oraz regulacje wewnętrzne przyjęte w związku z wykonywaniem działalności w zakresie zarządzania funduszami inwestycyjnymi otwartymi do wymogów określonych w przepisach ustawy, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzenia 2017/565 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim dotyczą one wykonywania działalności określonej w art. 45 ust. 2, 2a, ust. 3 pkt 1 i 1a.”;

14) w art. 50a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Towarzystwo, które na podstawie umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1a lub 1b, przekazało zarządzanie wszystkimi funduszami inwestycyjnymi i prowadzenie ich spraw i równocześnie nie zarządza funduszem zagranicznym, unijnym AFI ani zbiorczym portfelem papierów wartościowych oraz nie posiada zezwolenia Komisji na zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zezwolenia na doradztwo inwestycyjne albo zezwolenia na przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, może nie spełniać wymogów, o których mowa w art. 42 ust. 3, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 4, art. 45a ust. 3 i 4, art. 47a, art. 48 ust. 1, 2b–2d, 2f i 2g, art. 49 ust. 1 oraz art. 50.”;

15) w art. 54l dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 1, nabył lub objął akcje lub prawa z akcji, o których mowa w art. 54 ust. 1, i nie dochowuje zobowiązania, o którym mowa w art. 54h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości odpowiadającej wartości tych akcji lub praw z akcji. Wartość akcji lub praw z akcji ustalana jest na dzień ich nabycia albo objęcia według wartości godziwej, o której mowa w ustawie o rachunkowości.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, jest natychmiast wykonalna.

9. Komisja może określić w decyzji, o której mowa w ust. 7, że kara pieniężna jest płatna w miesięcznych ratach.

10. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 1, wypełni zobowiązanie, o którym mowa w art. 54h ust. 3, przed upływem terminu wskazanego w decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja wydaje decyzję o umorzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 7:

1) w całości albo

2) w części odpowiadającej niezapłaconym przyszłym ratom – w przypadku określonym w ust. 9.”;

16) po art. 54n dodaje się art. 54o w brzmieniu:

„Art. 54o. W przypadku zaległej kary pieniężnej, o której mowa w art. 54l ust. 6 i 7, Komisja może nakazać towarzystwu, którego akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona kara, przekazanie na poczet zaległej kary pieniężnej wraz z odsetkami wszelkich płatności dokonywanych przez towarzystwo na rzecz tego akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami.”;

17) w art. 61a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Spółka ubiegająca się o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwo, która wraz z wnioskiem o wydanie takiego zezwolenia składa wyłącznie wniosek o wydanie zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego otwartego, co do którego zawarła umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1a, oraz która nie będzie zarządzać innymi funduszami inwestycyjnymi, może nie spełniać wymogów, o których mowa w art. 42 ust. 3, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 4, art. 45a ust. 3 i 4, art. 47a, art. 48 ust. 1, 2b–2d, 2f i 2g, art. 49 ust. 1 i art. 50 oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 48a.”;

18) w art. 69 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez towarzystwo,”,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych zarządzanych przez inne towarzystwa, tytuły

uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do EEA,”;

19) art. 70k otrzymuje brzmienie:

„Art. 70k. 1. Zarządzający ASI, na wniosek podmiotu innego niż określony w art. 2 pkt 13a lit. a–m oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować ten podmiot jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że podmiot ten posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych oraz właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Przed uwzględnieniem wniosku zarządzający ASI ustala wiedzę tego podmiotu o zasadach traktowania klientów profesjonalnych w zakresie, którego wniosek dotyczy.

2. Zarządzający ASI, na wniosek klienta profesjonalnego oraz w zakresie określonym w takim wniosku, może traktować go jak klienta detalicznego. Zarządzający ASI może traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego również pomimo braku takiego wniosku.”;

20) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego powinien określać kategorie jednostek uczestnictwa:

1) zbywanych przez fundusz bezpośrednio;
2) zbywanych przez fundusz za pośrednictwem podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2.

2. Statut funduszu inwestycyjnego otwartego określa maksymalną wysokość wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem przypadającego na jednostki uczestnictwa kategorii, o których mowa w ust. 1.

3. Kwoty przekazywane na rzecz podmiotów pośredniczących w zbywaniu lub odkupywaniu jednostek uczestnictwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, w związku z wykonywanymi przez te podmioty czynnościami mającymi na celu poprawienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika lub potencjalnego uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego mogą być uwzględniane wyłącznie przy ustalaniu wynagrodzenia stałego towarzystwa za zarządzanie funduszem obciążającego aktywa funduszu przypadające na jednostki uczestnictwa kategorii, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Do kategorii jednostek uczestnictwa, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 158 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 86 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Opłaty manipulacyjne, o których mowa w ust. 2, należne są podmiotowi, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2, od uczestnika funduszu inwestycyjnego.”;

22) art. 224a otrzymuje brzmienie:

„Art. 224a. Nadzór Komisji w zakresie zgodności z prawem wykonywania działalności określonej w ustawie obejmuje zgodność tej działalności z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na jej podstawie oraz z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii Europejskiej regulującymi działalność w zakresie zbiorowego inwestowania oraz działalność zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, doradztwa inwestycyjnego lub przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, a także z mającymi zastosowanie do tych działalności przepisami ustawy o ofercie publicznej, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o rachunkowości, ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776).”;

23) w art. 225 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie zezwolenia oraz zarządzający ASI prowadzący działalność na podstawie wpisu do rejestru zarządzających ASI wpisany do rejestru zarządzających EuVECA lub wpisany do rejestru zarządzających EuSEF mają obowiązek dostarczania Komisji okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących ich działalności i sytuacji finansowej.”;

24) w art. 228:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3, jeżeli taka równowartość albo kwota

10% prognozowanego całkowitego rocznego przychodu określonego w takiej analizie przekraczają 20 949 500 zł, albo”,

b) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nałożyć na spółkę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, albo”;

25) w art. 232 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli depozytariusz funduszu inwestycyjnego otwartego narusza przepisy prawa lub nie wypełnia obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, Komisja może nakazać funduszowi zmianę depozytariusza lub nałożyć na depozytariusza karę pieniężną w wysokości do 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł.”;

26) w art. 233:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, narusza przepisy ustawy, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu lub przekracza zakres zezwolenia, wykonuje działalność z naruszeniem interesów uczestników lub potencjalnych uczestników funduszy lub zasad uczciwego obrotu lub gdy uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę, Komisja może, w drodze decyzji:”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podmiot, któremu towarzystwo powierzyło w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1, albo podmiot, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane, narusza przepisy ustawy lub wykonuje działalność w zakresie wykonywania obowiązków wynikających z zawartej umowy niezgodnie z przepisami prawa, z umową lub ze statutem otwartego funduszu inwestycyjnego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 20 949 500 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 949 500 zł, lub nakazać

odpowiednio towarzystwu albo podmiotowi, który przekazał wykonywanie czynności, odstąpienie od umowy.”;

27) po art. 237 dodaje się art. 237a i art. 237b w brzmieniu:

„Art. 237a. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia przepisów ustawy przez fundusz inwestycyjny otwarty, a także – w zakresie dotyczącym funduszy inwestycyjnych otwartych – przez towarzystwo, spółkę zarządzającą, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorcę, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, depozytariusza oraz przez osoby fizyczne lub prawne, które zawarły z tymi podmiotami umowę o pracę, umowę zlecenia, umowę o dzieło lub inną umowę o podobnym charakterze.

2. Przekazanie Komisji zgłoszenia o naruszeniu lub podejrzeniu naruszenia przepisów ustawy nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów prawa lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszenia lub podejrzenia naruszenia nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

3. Informacje uzyskane w sposób, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie:

1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
3) na zasadach określonych w art. 20 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, a także w ramach współpracy z właściwymi organami państw członkowskich.

4. Komisja odbiera zgłoszenia oraz przechowuje ich treść w sposób zapewniający należytą ochronę danych osobowych osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie. W tym celu Komisja wskazuje na swojej stronie internetowej bezpieczne kanały komunikacji, za pośrednictwem których jest możliwe dokonywanie zgłoszeń naruszenia lub podejrzenia naruszenia przepisów

ustawy, przyjmuje procedury określające odbieranie zgłoszeń oraz działania, jakie mogą być podejmowane przez Komisję w związku z przyjętym zgłoszeniem.

Art. 237b. Towarzystwo, spółka zarządzająca, podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a, oraz depozytariusz posiadają procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, a w przypadku braku tych organów – wskazanemu komplementariuszowi lub wspólnikowi uprawnionemu do prowadzenia spraw spółki zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych naruszeń przepisów ustawy, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;

28) w art. 282 w ust. 4a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) informacji uzyskanych w związku z otrzymanym zgłoszeniem, o którym mowa w art. 237a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 5g dodaje się pkt 5h i 5i w brzmieniu:

„5h) rozporządzeniu 1095/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.[17)]);

5i) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.[18)]);”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

[17)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 15.10.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52.

[18)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz rozporządzenia 2016/1011.”;

3) w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 596/2014 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów prawa lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.”;

4) art. 3b otrzymuje brzmienie:

„Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2, 4–6d, 9–16, 18–20, 22 i 23 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.”;

5) w art. 5:

a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) podmioty świadczące usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach,”,

b) dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011”;

6) w art. 19 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 48 rozporządzenia 2016/1011 – określają rozporządzenie 2016/1011 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.”;

7) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014 oraz rozporządzeniem 600/2014, lub”;

8) w art. 21:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 1,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”,

c) uchyla się ust. 11,

d) w ust. 12 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rozporządzenia 2016/1011 – określają art. 38, art. 44, art. 47 i art. 48 tego rozporządzenia.”;

9) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu 1095/2010.”;

10) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz odpowiedni organ nadzoru w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim o prowadzeniu na terytorium tego państwa członkowskiego, przez podmiot niepodlegający nadzorowi Komisji, działalności naruszającej:

1) przepisy tego państwa przyjęte w celu wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.[19)]) lub

2) przepisy tego państwa mające zapewnić stosowanie rozporządzenia 600/2014, lub

3) inne niż wskazane w pkt 1 i 2 przepisy tego państwa regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, lub

---

[19)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116.

4) przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku otrzymania przez Komisję od organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego informacji o prowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot niepodlegający nadzorowi tego organu, działalności naruszającej przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na jej podstawie, inne przepisy regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, Komisja przekazuje informacje o podjętych działaniach i wynikach tych działań organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, od którego otrzymała powiadomienie, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”;

11) po rozdziale 3b dodaje się rozdziały 3c i 3d w brzmieniu:

„Rozdział 3c

Wykonywanie zadań właściwego organu w zakresie interwencji produktowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia 600/2014

Art. 23h. 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Rozdział 3d

Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2016/1011

Art. 23i. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2016/1011 Komisja wydaje decyzje w sprawach:

1) uznania określonego w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011;

2) zatwierdzenia określonego w art. 33 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011;
3) udzielenia zezwolenia określonego w art. 34 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1011;
4) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1011;
5) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1011;
6) udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 23j. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011, osoby, które opublikowały lub rozpowszechniały wskaźnik referencyjny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych administratora albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na ich koszt, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w tym posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urządzeń i systemów teleinformatycznych, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania przez administratorów obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/1011.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmioty, o których mowa w ust. 1:

1) publikują, w sposób określony przez Komisję, sprostowania dotyczące danych przekazanych w przeszłości na potrzeby wskaźnika referencyjnego lub jego wartości;
2) zaprzestają stosowania praktyki, którą Komisja uzna za sprzeczną z rozporządzeniem 2016/1011.”;

12) w art. 25:
a) w ust. 4 uchyla się pkt 1,
b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.”;

13) w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23,”;

14) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;”;

15) w art. 42:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/1011, których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,

e) popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz

o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”;

2) w art. 7:

a) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży papierów wartościowych z dnia jej ustalenia stanowią mniej niż 1 000 000 euro i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie osiągną lub nie przekroczą tej kwoty.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia dokumentu zawierającego co najmniej podstawowe informacje o emitencie papieru wartościowego, warunkach i zasadach oferty, ze wskazaniem oferowanych papierów wartościowych, celach emisji, na które mają być przeznaczone środki uzyskane z emisji papieru wartościowego, istotnych czynnikach ryzyka oraz oświadczenie emitenta o odpowiedzialności za informacje zawarte w tym dokumencie, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro. Oświadczenie emitenta zawiera stwierdzenie, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w dokumencie są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 41, nie wymaga oferta publiczna, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub sprzedającego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 2 500 000 euro i wraz z wpływami, które emitent lub sprzedający zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy – nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 2 500 000 euro.”,

d) w ust. 16 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W przypadku oferty publicznej lub dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, o których mowa w ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, emitent lub sprzedający może także udostępnić do publicznej wiadomości memorandum informacyjne.”;

3) w art. 22 w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, oświadczenie może złożyć wyłącznie członek organu zarządzającego tego podmiotu zgodnie z obowiązującymi go zasadami reprezentacji.”;

4) w art. 53 po ust. 9b dodaje się ust. 9c w brzmieniu:

„9c. W przypadku oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 5 i ust. 8a, nie stosuje się przepisów ust. 8–9a. Warunek określony w ust. 7 uważa się za spełniony, jeżeli emitent lub sprzedający złoży do Komisji, najpóźniej przed planowanym rozpoczęciem akcji promocyjnej, harmonogram jej przebiegu wraz ze wskazaniem podmiotów zaangażowanych w prowadzenie akcji promocyjnej, rodzaju i liczby papierów wartościowych objętych ofertą publiczną, której dotyczy akcja promocyjna, oraz zakładanych wpływów brutto emitenta lub sprzedającego.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.[20)]) wprowadza się następujące zmiany:

[20)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 724, 791, 819, 1089, 2102 i 2486.

1) w art. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 164 ust. 5, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 575/2013;”;

2) w art. 12 w ust. 2:

a) w pkt 1:

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wydawania decyzji, o których mowa w art. 25h oraz art. 25n ust. 5a i 5d ustawy – Prawo bankowe,”,

– w lit. zd średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. ze-zg w brzmieniu:

„ze) wydawania decyzji, o których mowa w art. 141m ust. 4 oraz art. 141q ust. 1, 7 i 10 ustawy – Prawo bankowe,

zf) zatwierdzania planu ochrony kapitału na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934),

zg) wydawania decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym;”,

b) w pkt 4 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) skreślenia agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w lit. f, w przypadkach, o których mowa w art. 79 ust. 9 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,”;

3) w art. 17d dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska i Krajowym ośrodkiem bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 246) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez pochodne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i ...).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, z późn. zm.[21)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu:

„8. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 82 ust. 1, nabył lub objął akcje lub prawa z akcji, o których mowa w art. 82 ust. 1, i nie dochowuje zobowiązania, o którym mowa w art. 90 ust. 3, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości odpowiadającej wartości tych akcji lub praw z akcji. Wartość akcji lub praw z akcji ustalana jest na dzień ich nabycia albo objęcia według wartości godziwej, o której mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 8, jest natychmiast wykonalna.

10. Organ nadzoru może określić w decyzji, o której mowa w ust. 8, że kara pieniężna jest płatna w miesięcznych ratach.

11. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 82 ust. 1, wypełni zobowiązanie, o którym mowa w art. 90 ust. 3, przed upływem terminu wskazanego w decyzji, o której mowa w ust. 7, organ nadzoru wydaje decyzję o umorzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8:

1) w całości albo

2) w części odpowiadającej niezapłaconym przyszłym ratom – w przypadku określonym w ust. 10.”;

2) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. W przypadku zaległej kary pieniężnej, o której mowa w art. 94 ust. 7 i 8, organ nadzoru może nakazać krajowemu zakładowi ubezpieczeń lub krajowemu zakładowi reasekuracji, którego akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona kara, przekazanie na poczet zaległej kary pieniężnej wraz z odsetkami wszelkich płatności dokonywanych przez krajowy zakład ubezpieczeń

[21)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089, 1926, 2102 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 8 i 106.

lub krajowy zakład reasekuracji na rzecz tego akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491) w art. 314 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2, zarówno w ramach systemu obrotu instrumentami finansowymi, w tym jako jego uczestnik, jak i poza systemem obrotu. Do Funduszu przepisów działu IV ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.”.

Art. 15. Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy rynek regulowany są obowiązane dostosować regulamin rynku regulowanego do wymogów określonych w art. 28 ust. 2 pkt 15a–15c ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Do spółek prowadzących rynek regulowany, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy organizują alternatywny system obrotu, oraz do organizowanego przez te spółki alternatywnego systemu obrotu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące prowadzenia alternatywnego systemu obrotu przez spółki prowadzące rynek regulowany, z wyłączeniem wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. 1. Spółka prowadząca giełdę towarową w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 oraz rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach prowadzenia giełdy towarowej, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może, z zastrzeżeniem ust. 3, wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Spółka, o której mowa w ust. 1, która w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie, zgodnie z art. 5 ust. 2j ustawy zmienianej w art. 6, zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu, może, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzić działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu

nadanym niniejszą ustawą, na dotychczasowych zasadach do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku.

3. Spółka uprawniona zgodnie z ust. 1 lub 2 do prowadzenia na dotychczasowych zasadach działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogi związane z obrotem oraz rozliczeniem i rozrachunkiem instrumentów na zorganizowanej platformie obrotu określone w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Uprawnienie do dokonywania obsługi finansowej transakcji zawartych w ramach obrotu na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w tym do rozliczania i rozrachunku tych transakcji, obejmuje również wykonywanie tej działalności w zakresie transakcji zawartych w ramach prowadzonej na dotychczasowych zasadach, zgodnie z ust. 1 lub 2, działalności w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – do dnia wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku niezłożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – do dnia zaprzestania prowadzenia działalności.

6. Transakcje zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na giełdzie towarowej, prowadzonej przez spółkę, o której mowa w ust. 1, podlegają wykonaniu i rozliczeniu na dotychczasowych zasadach.

Art. 18. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawniają do prowadzenia działalności maklerskiej w dotychczasowym zakresie w odniesieniu do instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do przepisów ustawy zmienianej

w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, wykonuje działalność w zakresie odpowiadającym działalności zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 3, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 3, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Transakcje w zakresie działalności, o której mowa w ust. 3 i 4, uznaje się za zawarte na zorganizowanej platformie obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, i który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na nabywaniu na własny rachunek dwudniowych kontraktów na rynku kasowym w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych

zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 6, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 6, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

8. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w związku z prowadzoną działalnością oferowania instrumentów finansowych wykonuje czynności, o których mowa w art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń do innego podmiotu i który nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

9. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 8, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 8, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

10. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

11. Dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o którym mowa w ust. 10, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 10, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

12. Prowadzenie przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską, o których mowa w ust. 10 lub 11, działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach uznaje się za wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

13. Wykonanie obowiązków informacyjnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.[22)]) za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, o których mowa w ust. 10 lub 11, uważa się za ich wykonanie za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

14. Przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje prezesów zarządów domów maklerskich oraz członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za

---

[22)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, z tym że w przypadku osób pełniących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy funkcje członków zarządów domów maklerskich odpowiedzialnych za nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem, przepisu art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się pod warunkiem pisemnego wskazania Komisji Nadzoru Finansowego przez dom maklerski osoby sprawującej tę funkcję, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, są obowiązane dostosować prowadzoną działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Kontrahenci niefinansowi w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.[23)]), spełniający warunki określone w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz kontrahenci niefinansowi, którzy uzyskają zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, są zwolnieni do dnia 3 lipca 2021 r. z obowiązku rozliczania, określonego w art. 4 tego rozporządzenia, w zakresie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, oraz z obowiązku stosowania techniki ograniczania ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, w zakresie tych instrumentów.

2. Do dnia 3 lipca 2021 r. instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, nie uznaje się za kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, dla celów art. 10 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 21. 1. Elektroniczny rynek skarbowych papierów wartościowych organizowany w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadzącą rynek regulowany na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw budżetu, w ramach realizacji powierzonych zadań związanych z zarządzaniem długiem Skarbu

---

[23)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 19.10.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 63, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 86 z 31.03.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 148 z 10.06.2017, str. 1.

Państwa, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1. Przepisu art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy realizuje umowę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana do dostosowania działalności do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że wymogi, o których mowa w art. 78 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązana stosować od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o której mowa w ust. 1, na podstawie których zleciła ona przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z prowadzonym przez tę spółkę elektronicznym rynkiem skarbowych papierów wartościowych, przepisu art. 16c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) papiery wartościowe dopuszczone do obrotu przed tym dniem na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1;
2) podmioty będące uczestnikami elektronicznego rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za podmioty będące uczestnikami alternatywnego systemu obrotu, o którym mowa w ust. 1, w dotychczasowym zakresie;
3) transakcje zawarte na elektronicznym rynku skarbowych papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nierozliczone przed tym dniem, uznaje się za zawarte w alternatywnym systemie obrotu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22. Sprzedaż energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, której fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym

mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.

Art. 23. Sprzedaż gazu ziemnego wysokometanowego na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którego fizyczna dostawa nastąpi nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się na poczet wykonania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku, w którym nastąpiła ta dostawa.

Art. 24. Sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego dokonywana w ramach działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 i 2, zalicza się na poczet wykonywania obowiązku sprzedaży, o którym mowa w art. 49a i art. 49b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Fundusze inwestycyjne otwarte oraz specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane:

1) w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu wymaganą w celu dostosowania statutu do art. 18 ust. 3 i 5 ustawy zmienianej w art. 8;
2) w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpić z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwolenia na zmianę statutu w celu dostosowania statutu do art. 83a ustawy zmienianej w art. 8;
3) do dostosowania statutu do art. 86 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. 1. Podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 8, są obowiązane dostosować działalność do wymogów określonych w art. 32b ustawy zmienianej w art. 8 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, jest obowiązany dostosować działalność do wymogów określonych w art. 32–32b i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. 1. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane dostosować działalność do wymogów określonych w art. 32b ust. 3 i 4, art. 45, art. 47, art. 47b, art. 47c, art. 48, art. 48b ust. 2, art. 69 ust. 1 i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Spółka zarządzająca, przedsiębiorca, z którym zawarto umowę, o której mowa w art. 45a ustawy zmienianej w art. 8, oraz depozytariusz są obowiązani dostosować działalność do wymogów określonych w art. 237a i art. 237b ustawy zmienianej w art. 8 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. 1. Towarowy dom maklerski, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność maklerską w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, mającą za przedmiot towary giełdowe, które stają się instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może wykonywać tę działalność na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Towarowy dom maklerski, który w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1;
2) rozpoczęcia działalności maklerskiej na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

3. Z dniem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 wygasa zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6.

4. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6 w odniesieniu do niebędących instrumentami finansowymi praw majątkowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. e ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym, uprawniają do prowadzenia działalności w zakresie objętym udzielonym zezwoleniem w odniesieniu do hurtowych produktów energetycznych w

rozumieniu ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz będących w obrocie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 i 2.

Art. 29. 1. Podmiot, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje działalność gospodarczą, która nie wymagała przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskania zezwolenia, a która wymaga uzyskania zezwolenia zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest obowiązany dostosować działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o udzielenie zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach do dnia:

1) ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie takiego wniosku – w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) rozpoczęcia działalności na podstawie udzielonego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia uzyskania zezwolenia – w przypadku udzielenia zezwolenia przewidzianego ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. Za zachowania zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowiące naruszenie przepisów ustaw zmienianych w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, Komisja Nadzoru Finansowego wymierza sankcję administracyjną według przepisów dotychczasowych, chyba że sankcja administracyjna wymierzona według przepisów ustaw zmienianych odpowiednio w art. 1 lub art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłaby względniejsza dla strony postępowania.

Art. 31. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art. 32 i art. 33, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 32. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku postępowań wszczętych na podstawie wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, art. 111 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wnioskodawca jest obowiązany do dostosowania wniosku do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wydanie rozstrzygnięcia w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, następuje na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin określony w art. 84 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 biegnie od dnia dostosowania wniosku do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 8 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 17 ust. 1, art. 94 ust. 1 pkt 1, 3 i 5 oraz art. 106b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
2) art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 32a ust. 9 i art. 48a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego, wynikających z niniejszej ustawy, wynosi 127 363 407 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) 2018 r. – 0 zł;
2) 2019 r. – 17 940 000 zł;
3) 2020 r. – 12 282 920 zł;
4) 2021 r. – 12 639 125 zł;
5) 2022 r. – 13 030 938 zł;
6) 2023 r. – 13 434 897 zł;

7) 2024 r. – 13 851 378 zł;
8) 2025 r. – 14 280 771 zł;
9) 2026 r. – 14 723 475 zł;
10) 2027 r. – 15 179 903 zł.

2. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki, wynikających z niniejszej ustawy, wynosi 1 028 082 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

1) 2018 r. – 90 000 zł;
2) 2019 r. – 92 430 zł;
3) 2020 r. – 94 926 zł;
4) 2021 r. – 97 678 zł;
5) 2022 r. – 100 706 zł;
6) 2023 r. – 103 828 zł;
7) 2024 r. – 107 047 zł;
8) 2025 r. – 110 366 zł;
9) 2026 r. – 113 787 zł;
10) 2027 r. – 117 314 zł.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na:

1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego związanych z realizacją zadań wynikających ze sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym lub
2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad rynkiem kapitałowym.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na:

1) ograniczeniu kosztów rzeczowych Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań wynikających ze współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku lub
2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki związanych z realizacją zadań wynikających ze współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego w ramach nadzoru rynku.

5. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw instytucji finansowych, natomiast organem właściwym do wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3 i 4, jest odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 8:
   a) pkt 2 – w zakresie art. 18 ust. 4 i 6,
   b) pkt 3
   – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
2) art. 8 pkt 4 lit. c oraz lit. d tiret czwarte, które wchodzą w życie z dniem 3 lipca 2019 r.;
3) art. 1 pkt 76 i 93, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński